

Zúfalstvo

63-0901E, Jeffersonville, IN
(DESPERATIONS)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Zúfalstvo

(DESPERATIONS)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 1.9.1963 v Jeffersonville, IN

¹ Zostaňme ešte stáť a skloňme svoje hlavy.

Pane Ježišu, my proste len veríme. Ty si nám povedal aby sme len verili, a tak teraz veríme. A vzdávame Ti vďaku a chválu, za to čo sme už počuli a videli, za to čo upevňuje našu vieru. Ako Ti ďakujeme za ďalšiu možnosť byť tu a slúžiť tým, ktorí sú v potrebe. A tak sa modlím ku Tebe, Bože, aby si sa postaral dnes večer o naše potreby podľa Tvojho zaslúbenia. Prosíme to v Mene Ježiša. Amen.

² Sme veľmi šťastní, dnes večer za túto možnosť prísť znovu sem do zhromaždenia, aby - aby . . . s Evanjeliom vzkrieseného Pána Ježiša. Trošku som sa oneskoril. Mal som práve teraz zvlášť naliehavý prípad z Michigan, ktorý veľmi náhlil. A Pán hneď potom pre ňu učinil podivuhodnú vec. Ó, ako On všetko vie a kladie to presne . . . Nemusíte Mu to povedať; On o tom vie, On vie presne čo to je. A tak sme veľmi vďační. Títo ľudia cestovali celý deň aby sa sem dostali. A, potom, my sme za to tak vďační. Nuž a nezabudnite . . .

Nahráva sa to? [Brat Neville hovorí, "Svieti tam to svetlo."] Aha, svetlo svieti. Vidím.

Nezabudnite ako máme zhromaždenia na budúci týždeň, v stredu večer, a potom v nedeľu ráno a v nedeľu večer. Ak budete niekde naokolo, v susedstve, viem že oni určite budú radi keď vás tu budú mať.

³ Chcem vám poďakovať za všetku vašu láskavosť a starostlivosť, ktorú ste mi preukázali. Jeden brat, z malého zboru v Georgii, mi práve poslal nový oblek. A - a tí ľudia . . . Je to proste úžasné. A chcem poďakovať tým ľuďom z Kentucky, s ktorými som bol minulý týždeň na výlete. A za všetko to čo Pán tam pre nás urobil, videli sme Jeho veľké mocné rameno, v tom čo On urobil.

⁴ A teraz dúfame, že vás znovu skoro uvidíme, len čo tu budem znovu prechádzať, keď pôjdem na zhromaždenie do New Yorku. Budte to v zbore brata Vicka "*Cirkev na Skale*" budeme tam začínať, tak sa mi vidí, dvanásteho novembra. A zastavíme sa tu pred tým na nejaký čas.

A potom znovu tu budeme prechádzať keď pôjdeme naspäť, cestou do Shreveportu, Lousiany, s bratom Jackom Moore. To bude na Vďakuvzdávanie, v týždni Vďakuvzdávania, budeme tam v Shreveporte. Je to vyvesené na nástenke, tak sa mi vidí, tam pri tých oznámeniach.

⁵ A potom dúfame, že po vianociach budeme s niektorými našimi južnými priateľmi. A v januári budeme vo Phonixe. A potom budeme očakávať na zavolanie zo zámoria, tak aby sme mohli pripraviť zhromaždenia za morom. Oni teraz na tom pracujú, tento posledný mesiac, brat Borders, korešponduje v plnom prúde, ohľadne cesty po svete, ktorú by sme chceli rozpočať hneď akonáhle to budeme môcť zariadiť, ale musíme čakať na okolnosti.

⁶ Tie zástupy ľudí sú tam také obrovské, že sa nemôžu vmestiť do nejakých budov; musíme ich proste usádzať vonku na zemi. A potom niekedy sa oni zbehnú, je to väčšinou veľké množstvo neveriacich, niekedy ich bolo až päťsto tisíc. To je pol milióna ľudí na jednom zhromaždení; to nie je počet ľudí, ktorí navštívili zhromaždenia v priebehu niekoľkých dní, ale jedno zhromaždenie. Viete, obyčajne evanjelisti rátajú, koľko ľudí navštívilo zhromaždenia za šesť týždňov. Poznáte to? Ale my - my rátame len koľko ich tam je v ten deň, zídenných na jeden krát. A tak niekedy nieto miesto kde ich posadiť, viete, musíme ich usádzať vonku na zem.

A musíme vyberať také obdobia, kde nie sú dažde a neprší. A títo biedny ľudia tam sedia . . . Videl som ženy, ktoré tam sedeli a ich vlasy boli pospletané a trčali im dole, pekne oblečení ľudia, a sedeli v tom daždi po celý deň. Sedeli tam a dážď sa po nich lial a hrmelo a blýskalo sa a dul silný vietor, a oni sa takto tísli jeden na druhého, sediac tam a čakali až kým tam prídete a budete sa za nich modliť. Vidíte? Nuž, vy viete, že Boh si váži takúto vieru. On si to váži.

⁷ Musíte urobiť niečo, aby ste si uctili Boha. Vidíte? Vy Mu ukazujete... Ľudia, ktorí všetko dostanú tak ľahko, oni obyčajne . . . Oni - oni nič pre to nerobia, vidíte. Vy musíte . . . Ten dar je zadarmo, to je pravda, ale vy - vy musíte . . .

⁸ Vyzerá to tak, ako sa hovorí, "Ak si sa narodil so striebornou lyžicou," počuli ste to, "nevážiš si toho." Ale keď musíš za to pracovať, vážiš si tú cenu.

⁹ A teraz vy, ktorí ste tam pri tých páskach, rád by som . . . Myslím si, že teraz . . .

Dnes ráno, toto posolstvo dnes ráno bolo pre mňa, najdôležitejším Posolstvom v celej mojej službe; dnes ráno, *to bolo*

najdôležitejšie Posolstvo v celej mojej službe. Niekedy vám poviem ako ku tomu došlo. A viem, že všetko to sa rozvíjalo za dlhé mesiace, až to prišlo do tohoto jedného Posolstva, posúvalo sa to až to prišlo do tohoto miesta. To bol čas aby to bolo odkryté, vidíte. A to je . . .

¹⁰ Nuž a som si istý, dúfam, že rozumiete čo znamenal ten Znak. Rozumiete? Ten Znak je znamením, že Krv bola použitá. Že cena, ktorá bola požadovaná, ktorú Boh vyžadoval, že Ježiš zaplatil tú cenu, tým že preliat Svoju Vlastnú Krv. On to urobil. Potom, z Jeho života prišiel Svätý Duch. A potom, keď je tá Krv aplikovaná na vás, Duch Svätý je Znakom, že vaša cena je zaplatená; Boh vás prijal, a to je Znak. Pamätajte, to je ten Znak. Nuž, je mnoho ľudí ktorí nevedia, oni - oni nevedia čo je Znakom, vidíte. A vy to musíte podať tak akoby to nikto nevedel, vidíte, a tak to všetci z nich porozumejú.

¹¹ Práve tak ako keď sa káže o spasení, my musíme kázať o spasení takým spôsobom, že každý - že je to pre každého, zatiaľ čo vieme, že to nie je tak. My musíme kázať, že Božské uzdravenie je pre každého, a jednako vieme, že to tak nie je. Rozumiete? Ježiš prišiel aby spasil tých, ktorí boli v Knihe Vykúpenia pred založením sveta. On prišiel aby spasil len tých. Kto to sú, ja neviem. Vidíte? Ale vy . . . Nikto nemôže mať vieru, až kým nepoviete, že je to pre kohokoľvek; a to je, nikto nemôže prísť, koho by prv nepovolal Boh. To je pravda. A tak, je mnoho ľudí, ktorí nebudú spasení. Vieme o tom. Oni, nuž, Boh to vedel prv ako započal svet, že oni nebudú spasení.

¹² Je mnoho takých, ktorí nebudú uzdravení, vidíte, mnohí nebudú uzdravení. Oni proste nemôžu - nemôžu sa toho uchytiť. Oni nevedia čo to je. Mnohí budú. Ale my kážeme, že je to pre každého, pretože nevieme kto je tou osobou; my to proste nevieme. Ale to je ktokoľvek. Ale niektorí ľudia proste nemôžu uchytiť tú vieru.

¹³ Nuž, a tak isto je to s týmto Znakom. Znak, po celý čas sme hovorili o Znaku, ale teraz nadišla manifestácia Znaku. Vidíte?

¹⁴ Nuž, voľakedy sme to považovali . . . Luteráni považovali, že to je "Prijímanie Slova; prijímanie Krista ako osobného Spasiteľa." Metodisti hovorili, "Keď si natoľko šťastný, že môžeš kričať, to je To." Letničníci hovorili, "Keď hovoríš v jazykoch, vtedy To máš." A my nachádzame, že všetko to bolo nesprávne. Vidíte?

Znak je Znak. To si ty a Kristus ako osoby zidené spolu. Vidíte? To je Duch Svätý, Jeho Život vo vás, premietajúci Svoj Vlastný Život cez vás. A to je pre bohatého, pre chudobného, alebo pre kohokoľvek kto To prijme. Nuž pamätajte, ten Znak to je to čo vy . . .

¹⁵ Idete na železničnú spoločnosť a kúpite si svoje cestovné. Má to nejakú cenu, čo to stojí. Povedzme stojí to päťdesiat centov, aby ste sa zaviezli touto autobusovou, či železničnou linkou, odtiaľto do Charlestawnu, v Indiáne, stojí to päťdesiat centov. Dobre, a teraz, tá spoločnosť vydáva znaky, aby tak . . . Vidíte? Nuž, to čo robíte, vy tam idete a niekto zaplatí vaše cestovné, päťdesiat centov. Oni vám dajú znak, ktorý vám dáva právo cestovať tým vlakom až do jeho cieľovej stanici, kdekoľvek ten vlak ide. Vidíte? To vám dáva . . . To je znak.

¹⁶ Nuž, v tomto prípade bola znakom tá krv. Doslovne, ona musela byť použitá, pretože to bola len chemikália, ktorú všetci mali, pretože to bola krv baránka, zvieratá, krv baránka. Tak ten život, ktorý bol v tej krvi, život, ktorý bol vypustený . . . Tá krv bola preliata. Vidíte? Ten život vyšiel von, ale on sa nemohol vrátiť naspäť na toho veriaceho, pretože to bol život zvieratá. Ale to len hovorilo o dobrom svedomí, že prichádza Ten, kto je tou dokonalou Obeťou.

A, aby zhotoviť Toho dokonalého, celý Sudca, Boh Nebies, sa stal Obeťou; Sudca, Porota, a Advokát. Vidíte? On sa stal Obeťou. A potom, keď bol vypustený Jeho Život, ktorý bol Boh . . . A to slovo, tam kde sa o tom hovorí, "A Ja im dám Večný Život." Nuž a v gréckom . . . Viem že hovorím ku učným ľuďom. Vidím tu dvoch alebo troch. Vidíte? A ja. . . A tam to slovo v gréčtine, je Zoe. Z-o-e, v gréčtine, čo znamená, "Vlastný Boží Život." "A Ja im dám Zoe, Môj Vlastný Život." Kristus a Boh sú Jedno.

¹⁷ Potom, ten Život, ktorý bol v Kristovi je Duch Svätý, nie tretia Osoba; ale tá istá Osoba, vo forme Duchu Svätého, prichádza na nás, ako Znak, že tvoj život a tvoje cestovné je zaplatené, ty si bol prijatý. Až kým sa nedostaví ten znak, nie je vám dovolené ísť na cestu, nie je vám dovolené ísť na . . . tou autobusovou linkou; nie je vám dovolené tam ísť, až kým sa nebudete môcť preukázať týmto znakom, a ten znak to je vaše cestovné. A teraz To ukazuje, že tá Krv bola preliata a vzťahuje sa na vás, že tá cena bola aplikovaná na vás, a vy máte ten Znak, že tá Krv je aplikovaná na vás a vy ste prijatý. Rozumiete teraz tomu? [Zhromaždenie hovorí, "Amen."] Ó! Ó!

¹⁸ Nuž, nie je to proste žiadny nejasný dôkaz. Vidíte? Vy poviete, "brat Branham," cítim že to máte na mysli, vidíte, "Ako to budem vedieť?"

Hľaď, čo si bol, a čo si teraz? Podľa toho to budeš vedieť. Vidíte? Čo si bol pred tým, ako bol uplatnený ten Znak? A čo si od vtedy ako On bol uplatnený? Aké boli pred tým tvoje žiadosti, a aké sú odvtedy tvoje žiadosti? Potom budeš vedieť či ten Znak je uplatnený

alebo nie. A tieto ďalšie veci pôjdu proste automaticky s Tým. Vidíte?

¹⁹ To - to nie je len hovoriť o tom a povedať, "Jazyky sú dôkazom." Nuž, budem nosiť topánky, kúpim si topánky, jazyk nie je topánka. To proste ide s topánkou, viete. To proste ide s topánkou. Vidíte? Nuž, tak isto je to so Znakom. Ten Znak, to je Kristus. Ale hovorenie v jazykoch, a vyhánanie démonov, a robenie týchto vecí, a kázanie i všetko ďalšie, to je dôkazom že To tam je, opravdu, ale to nie je To. Vidíte, to je Jeho dar. Ak ti poviem že . . .

²⁰ Ty povieš, "Ja ťa chcem, brat Branham," a ja ti dám nejaký dar. Nuž, to som nie ja, to je môj dar.

Jazyky to je dar Ducha Svätého, nie Duch Svätý; dar Ducha Svätého.

²¹ A diabol dokáže napodobniť ktorýkoľvek z týchto darov, ale on nemôže byť Duch Svätý. Vidíte? On tieto dary môže napodobniť, ale on nemôže byť Duch Svätý.

A Duch Svätý je Znak, že tá Krv bola použitá, pretože On nasleduje tú Krv celou cestou od Knihy Vykúpenia. Vidíte to? To bol ten dôvod kvôli čomu On prišiel. To je to čo On sledoval v každom veku. V každom veku On toto sledoval, aby bolo vidieť, že To je nesené ďalej, a oni bez nás nemôžu byť dokonalí. A teraz Duch Svätý v plnosti navštevuje Cirkev, stvárnajúci Boha v ľudskom tele; tak ako to On urobil pred Sodomou, tam pred jej spálením, čo bolo predobrazom. Potom, Abrahám, On sa mu zjavil.

²² A všetky tie veci, ktoré On neurobil tam cez tie veky, v tých cirkevných vekoch, On teraz robí. Späť do Slova, pretože posolstvá a posolstvá musia zakončiť v úplnom Slove. A v posledných dňoch sa otvorilo Sedem Pečatí, bol zodvihnutý každý pohodený kúsok, ktorý chýbal do toho, a zostavuje to celú vec do jedného veľkého tela Nevesty, že tí, ktorí žili tam v minulosti, nemohli byť dokonalí, až kým táto Cirkev nebude zdokonalená, táto skupina Nevesty v posledných dňoch, aby oni boli privedení, a všetci dokopy vzatý hore. Vidíte?

²³ Znak, Ježiš Kristus, Duch Svätý, je medzi nami. Mali by sme si to vážiť. My - my - my - my sa nedokážeme dostatočne pokoriť. Využiť svoju obuv, alebo pokľaknúť na kolená, to z nás nevypudí; to nedá - to nedá uspokojenie, neuspokojí nás to; ale život, ktorý rodí ovocie Ducha!

²⁴ Nuž a čo je to ovocie Ducha? Vidíte? Láska, radosť, pokoj.

²⁵ Spomínate si dnes ráno? Príprava, poslať posla s Posolstvom. Ďalšie čo On urobil, potom čo poslal toho posla s tým Posolstvom, On

poslal ten Ohnivý Stĺp, ktorý to obhajoval. Ďalšou vecou bolo, potom, to bola útecha. Vidíte? Vy ste poznali že je to pravda, obdržali ste pokoj. Máme pokoj s Bohom, skrze Pána Ježiša Krista. Vidíte?

²⁶ A teraz večer sa budeme modliť za chorých, a myslím že potom oni majú večeru Pánovu. Budete mať krst? [Brat Neville hovorí, "Nie."] Len večera Pánova, večera Pánova. A chceme aby ste tu zostali na večeru Pánovu.

²⁷ A za - za tridsať päť alebo štyridsať minút sa budeme snažiť zakončiť a byť pripravený na večeru Pánovu. A teraz, zajtra je pracovný deň, tak si môžete trochu oddýchnuť. Nuž, povedal som čo máme v úmysle, vidíte. Nevieme kedy. Chcem mať istotu, že to robíme správne.

²⁸ Nuž, dnes ráno som vám povedal, *ak by* som nebol s vami, myslel som si, že dnes ráno budeme mať ďalšie dvoj alebo troj - hodinové Posolstvo. Ale - ale len som začal, a myslel som si, že to pretiahnem až do večera, ale bolo to proste príliš ohromné. Neviem či to ľudia porozumeli alebo nie. Dúfam že áno, všade. A dúfam, že je to dobre nahrané, a tak sa to môže roznieť ďalej, aby sa to ľudia mohli dozvedieť, verím, so všetkými tými posolstvami, ktoré som kedy priniesol, že to bolo opravdu ustanovené od Boha, pomimo . . . Samozrejme, to bežné poverenia, ako Sedem Pečatí a ďalšie veci, to bolo priamo Slovo Božie. Hovorím o Posolstve, ktoré sa káže; Verím že toto bolo to, vidíte, že - že, toto je to ktoré je potrebné aby nasledovalo za tými Siedmimi Pečatami.

²⁹ Nuž dávajte pozor čo prichádza za Siedmimi Pečatami: zjednotenie ľudí, zjednotené znamenia, to červené svetlo svieti v tých posledných dňoch, znamenie žien, ktorí sa stávajú krajšie, a muži, čo oni budú robiť. Všetky tieto znamenia Ducha Svätého vedú ku tomu, potom sa to vracia rovno späť do otvorenia všetkých tých Posolstiev od Siedmych Pečatí. Je to otvorené v tejto jednej veci, v Znaku, že sme v poriadku, vidíte, len sa skontrolujte a vidzte či sa nachádzame vo Viere.

³⁰ Nuž, nech vás Pán žehná. A teraz, prv ako - prv ako si otvoríme Bibliu, aby sme sa modlili za chorých . . . Pýtali sme sa dnes ráno, koľko bolo tých za ktorých sme sa modlili minulé nedeľu, ktorí boli uzdravení, ktorí boli uzdravený už tento týždeň, a prakticky všetci, ktorí sú tu zodvihli svoje ruky, ktorí boli na zhromaždení minulé nedeľu večer. Nuž, to je niečo . . . rozumiete. To je niečo čo je . . . To je . . . Chytám sa toho.

³¹ Bol tam jeden malý chlapec, bolo len povedané, že prišiel z Chicaga, nejaká pani . . . Je to žena, Peckinpaugh, Peck-. . . Pani

Peckinpauh z - z . . . Ona je veľmi milá sestra v Kristu. A ona priviedla niekoho, nejaké dieťa, ako tomu rozumiem, nejakého malého chlapca, či niekoho, že doktori dokonca ani nevedeli čo mu je. Jeho pľúca boli na tom tak špatne, či niečo, že oni ho nemohli . . . nemohli ho dať do školy, či niečo také. On bol na tom veľmi, veľmi zle. A On povedal, Duch Svätý, hneď po tom Posolstve, prehovoril ku tomu malému chlapcovi, a zavolať ho, povedal mu aký je jeho stav a tak ďalej, a vyhlásil ho za zdravého.

A tento týždeň on išiel, matka či rodičia, či ktokoľvek to bol, vzali ho znovu ku doktorovi, a doktor povedal, že má nové uloženie pľúc, vidíte, nové uloženie pľúc. A tak ako tomu rozumiem, že tí rodičia či niekto telefonoval z veľkej vzdialenosti, či odniekiaľ, aby to bolo oznámené v zhromaždení. Vidíte? Nuž, Boh, Stvoriteľ, môže uložiť pľúca.

³² Opravdu verím, že sa nachádzame v okruhu jednej z najväčších vecí, ktoré vôbec kedy zasiahli zem od časov Pána Ježiša. Vidíte? Vidíte? Ale teraz môžeme byť poznaní len ako . . . Bude to také pokorné. Vidíte? Vidíte, to čo človek nazýva veľkým, Boh to nazýva "ohavnosťou." A to čo ľudia nazývajú hlúposťou, Boh to nazýva "mocným." Vidíte? Tak teraz dávajte na to pozor, vidíte, bude to také pokorné, že vám to nikdy neunikne ... že vám to unikne ak tam nebudete mať ten Znak, aby ste to prekontrolovali, rozumiete. Vidíte?

³³ Kto by si bol kedy pomyslel, že keď nejaký prorok prišiel z púšti, vrchy poskakovali ako barance, a listy tleskali svojimi rukami; to bolo povedané skrze Izaiáša, tisíc dvesto, či sedemsto dvanásť rokov pred tým. S vráskami po celej svojej tvári, a s kúskom ovčej koži, nemajúci ani kazateľňu, spoza ktorej by kázal, vylúčený od všetkých cirkví, a stojaci na brehu Jordánu, kričal, "Čiňte pokánie!" A nazýval ľudí "plemeno vreteníc," hady. Ale to bolo to čo Boh povedal, že keď On príde, "vrchy budú poskakovať ako barance." Vidíte? Tí pokorní to videli a radovali sa.

³⁴ Ako oni mohli porozumieť, že ten veľký Mesiáš, o ktorom bolo prorokované od samotného počiatku tej Knihy, v Genesis, že On príde? - Spasiteľ. Všetky obeť a všetci proroci a všetko ukazovalo na Neho. A potom keď On prišiel, domnievali sa že je nemanželsky narodený; otec, ktorý ešte nebol ani zosobášený s Jeho matkou, tak sa domnievali. Vidíte? A tá žena bola nájdená tehotná, dokonca ešte skôr ako sa boli vzali. A On prišiel v takom, narodil sa v nejakom malom chlieve. Nuž, v Biblii je to tak povedané. Ale chliev v tých časoch, to bola jaskyňa vzadu v stene. Stretol som sa s takým miestom v Arizone, raz na poľovačky.

Tam bol chliev pod skalným útesom. A tak sa narodil Ježiš, vzadu v malom chlieve v skalnom útese, takto na slame a sene v kravskej stajni, vidíte, kde bol dobytok.

³⁵ A vyrastal ako tesárov pomocník, a ako by to mohol byť ten mocný Jehova? Ale bol, vidíte. To bol On. Vidíte? Veľmi divná Osoba. Ale, oh, keď bol ešte len chlapec, udivoval tých kňazov, tým že poznal to Slovo. Prečo? On bol tým Slovom. Vidíte? On bol Slovo.

On nenapísal nikdy nijakú knihu. On nikdy nenapísal - On nikdy nenapísal nejaké slovo. To jediné slovo, ktoré On kedy napísal, myslím, že On ho vymazal, na piesku, keď nejaká žena bola prichytená pri cudzoložstve. On nikdy nenapísal ani slovo. Prečo? On bol Slovo. Vidíte? On bol Slovo. Ak On . . . "Ak nečiním skutky Môjho Otca, tak potom My neverte." Vidíte? "Ak nerobím presne to čo povedalo Slovo, že budem robiť, tak potom nie som Slovom. Ale ak . . ." To bolo to čo On chcel povedať. On je Slovo.

³⁶ Tak, pripravte sa teraz na blížiacu sa službu uzdravovania a na večeru Pánovu. Budeme radi ak zostanete s nami, ak vám to bude možné. Ak nebudete môcť, hneď vás prepustíme.

³⁷ A nezabudnite, modlite sa za mňa, za moju ženu, tú najlepšiu ženu na svete, a - a za moje deti. A teraz, nárokujem si ich, každého jedného, pre Pána Ježiša.

³⁸ Nuž, Rebeka je práve vo veku mladých "kuketujúcich dievčenic," poznáte to, práve taká malá pubertáčka, ako tomu zvykneme hovoriť. A potom, veď ona je práve v tom veku. Nuž, ale, ona je veľmi milé dievča, a ja ďakujem za to Pánovi; nefajčí, nepije, nikde sa netúla, ani nič také. Ale ona je práve v tom veku, ona - ona je bezstarostná. Nechce sa jej chodiť do zhromaždenia, a keď príde, sedí tam vzadu a žuje žuvačku, vstáva a vychádza von. To je . . . vidíte. Chcem ju vidieť naplnenú Duchom Svätým.

³⁹ Chcem vidieť Jozefa, chcem toho chlapca . . . Verím, že jedného dňa, keď ja už nebudem môcť viacej ísť za kazateľňu, chcem vziať túto starú zodranú Bibliu, podať mu ju a povedať, "Jozef, stoj pri Tom, synu." Potom budem pripravený vyšplhať sa hore. Chcem počuť zaduť tam niekde nejaký vietor, pozrieť sa hore, zamávať rukami, a odísť.

Modlime sa.

⁴⁰ Bože Otče, celý náš život je zabalený do Toho, pretože To si Ty, a Ty si našim Životom. A teraz sú tu niektorí, Pane, ktorí - ktorí dokonca

držia ten Znak, o ktorom som hovoril. Oni obdržali ten Znak, a jednako sú chorí. A ja chcem hovoriť dnes večer, aby im dodať odvahy, povzbudiť ich, aby si vzali tie Bohom-dané práva. Oni majú právo poraziť toho diabla. On je už porazený, oni ich len klame. Ja si ich nárokuje, Otče.

⁴¹ A teraz mi pomôž hovoriť to Slovo. Ty hovor cezo mňa, Pane, s týmito niekoľkými poznámkami, ktoré som si tu zapísal, a s tými vypísanými miestami Písma. Prosím aby si mi pomohol, Pane, a vošiel do Slova a dal im vieru na slávu Božiu. Prosím to v Mene Ježiša. Amen.

⁴² A teraz rýchlo, chcem aby ste si otvorili Biblie v Knihe Jeremiáša, 29. kapitolu, ak si to chcete prečítať. Alebo, ak nechcete, len si to poznačte. Jeremiáš, 29. kapitola. A začneme od 10. verša v Knihe Jeremiáša, 10. verš, Jeremiáš 29. kapitola. A ešte, budeme čítať z Lukáša, 16. kapitola, začneme od 14. verša.

⁴³ A teraz vám chcem predstaviť môju tému, zatiaľ čo si to otvoríte. Mojou témou dnes večer je Zúfalstvo. Zúfalstvo, no a, vy viete čo to je zúfalstvo.

A teraz budeme čítať z Jeremiáša, z 29. kapitoly, od 10. verša.

Lebo takto hovorí Hospodin: Lebo keď sa vyplní Babylonu sedemdesiat rokov, navštívim vás a splním pri vás svoje dobré slovo, totiž že vás navrátim na toto miesto.

Lebo ja znám myšlienky, ktoré myslím o vás . . . (či to nie je príjemné?) . . . hovorí Hospodin, myšlienky pokoja a nie zlého, aby som vám dal šťastnú budúcnosť a vaše očakávanie.

Budete ma vzývať a pôjdete a budete sa mi modliť, a vysliším vás.

A budete ma hľadať a nájdete, keď sa po mne budete dopytovať celým svojím srdcom.

A dám sa vám nájsť, hovorí Hospodin, a dovediem naspäť vašich zajatých a zhromažďím vás zo všetkých národov a zo všetkých miest, kam som vás zahnal, hovorí Hospodin, a navrátim vás na miesto, odkiaľ som vás odšťahoval. Naspäť do Letníc! Vidíte?

To som ja tak povedal. Tam to tak nie je napísané. To je to čo som chcel povedať pre Cirkev.

Lukáš 16. - začneme od 15 alebo 16. verša.

Zákon i proroci až po Jána: odvtedy sa zvestuje kráľovstvo Božie, a každý sa nasilu tisne do neho.

"Každý sa nasilu tisne do Neho." Nie len proste kráčať do Neho, poľahky, ale musíme sa tlačiť do Neho. Vidíte? Nuž, "Keď Ma budete hľadať z celého svojho srdca, potom sa vám dám nájsť."

⁴⁴ A On zaslúbil, že navráti a privedie ľudí, zo všadiaľ, kdekofvek boli roztrúsení po celej zemi, po tých sedemdesiatych rokoch, naspäť do Jeruzalema odkiaľ boli odišli; a On to presne tak urobil. Je to tak.

⁴⁵ Nuž, a teraz za niekoľko minút budeme hovoriť o *Zúfalstve*. Obyčajne je potrebné aby sme sa nachádzali v naliehavej potrebe, ktorá nás uvrhne do zúfalstva. Vidíte? Je to príliš zle, že to tak musí byť. Ale ľudia sú tak leniví vo svojich myšliach, že je na to treba naliehavá potreba. Niekedy nastávajú *také situácie*, a keď oni nastanú, to ich uvrhne do zúfalstva. A skutočne, keď robíme niečo v zúfalstve, to vyvádza na svetlo to, čo v skutočnosti ste. To ukazuje ako ste sa zachovali, v čase zúfalstva. To obyčajne vytlačí z vás všetko to dobré čo vo vás je.

⁴⁶ V čase smrti, počul som ľudí, vtedy keď vedeli že zomierajú, veci ktoré držali ukryté po celý svoj život, oni, v zúfalstve, oni sa to snažili vyznať. Vidíte? A snažili sa, [Brat Branham vzdychá ako niekto kto je v zúfalstve.] "Vezmi to a daj to do poriadku; choď, prosím; choď, urob to," vidíte, v zúfalstve. Oni to mali urobiť predtým, vidíte, nie čakať až do času keď sa dostanú do úzkych. "Urobíš pre mňa to a to?" Stav úzkosti vyvoláva zúfalstvo. Zatiaľ čo by sme to mali robiť bez úzkosti.

⁴⁷ Nuž, všimame si dnes večer, že sa chytáme tých symbolov Paschy [ušetrujúce preskočenie Hospodinovho - čiže slávnosť baránka]. A Slávnosť baránka sa odohrávala v naliehavej potrebe, v čase zúfalstva. Môžete si to všimnúť v Knihe Exodus v 12. kapitoly, jedenásty verš v dvanástej kapitoly, myslím že to je to, tam je povedané, "Jedzte toho baránka, tak že svoju obuv budete mať na nohách, svoje bedrá budete mať prepásané, a vo svojej ruke budete mať palicu," vidíte, vy to jete v zúfalstve.

⁴⁸ Oni videli mocnú Božiu ruku. Videli všetky Jeho zázraky, a potom oni museli vojsť pod znamenie toho Znak. A zatiaľ čo boli pod znamením toho Znak, prijímali večeru Pánovu v - v zúfalstve, pretože vedeli, že v tom čase Boh uložil vykonať súd.

⁴⁹ A to bol otrasný čas. To bol čas, keď každý človek kontroloval samého seba, pretože Slovo proroka ani raz nesklamalo. Ono bolo dokázané, že je pravdou. Čokofvek povedal, presne tak sa stalo. Stále

tam bol ten Ohnivý Stĺp. A, potom, prorok oznámil, že Boh prejde pomimo len vtedy, keď uvidí ten znak na dverách. A to bolo zúfalstvo.

⁵⁰ Mohol by som si predstaviť tie deti kde . . . keď oni videli tie veľké, čierne krídla spúšťajúce sa dole z oblohy ako dym sadajúci na mesto, krik sa ozýval z každého domu, deti mohli podísť do svojich otcov a opýtať sa, "Tata, si si istý, že sa nachádzame pod tým znakom?"

A on mohol ísť ku dverám, pozrieť sa na zárubne, nad dvere, a povedať, "Synku, je to podľa Jeho Slova."

"Pamätaj, ja som tvoje najstaršie dieťa. Tata, si si istý?"

⁵¹ "Som si istý! Je to podľa toho čo nám povedal prorok, a on má Slovo Pánovo, 'Povedal, "Keď uvidím krv, preskočím okolo vás." Vezmite baránka na dom.' Deti, všetkých som vás doviedol do vnútra. Ty si môj najstarší, môj prvorodený. To je ten, ktorý všade tam vonku zomiera; ale tam je tá krv. To bolo to, TAK HOVORÍ PÁN. Tak si oddýchni, môj synu, kľudne si oddýchni, pretože Boh dal to zaslúbenie. Vidíte?"

"Dobre, tata, prečo máš na nohách svoje sandále? Prečo máš v ruke palicu? Prečo máš v jednej ruke kúsok chleba a v druhej ruke baránka? Prečo sú tu tie horké zeliny i všetko? Čo to ješ? Čo sa stalo, že úsmev zmizol z tvojej tvári?"

"Synu, smrť sa rozhodla zasiahnúť." Vidíte, to bolo v čase zúfalstva.

⁵² Nuž, verím, že žijeme vo dňoch, že . . . Alebo, inak, dni v ktorých žijeme by mali spôsobiť, že Cirkev sa dostane úplne do zúfalstva. Verím, od toho času ako bolo vyhlásené dnes ráno to posolstvo od Boha, nie odo mňa, verím, že to má uvrhnúť celé toto zhromaždenie do zúfalstva, že dosť dlho sme sa hrali. Dosť dlho sme chodili do zhromaždenia. Musíme niečo urobiť.

⁵³ Ako to, že môžeme vidieť iné veľké znamenia a zázraky dokonávané na iných, a čo s nami? To by malo spôsobiť stav zúfalstva, že sme odhodlaní, pred Bohom . . . Znamenia Jeho príchodu by mali priviesť celé toto zhromaždenie, keď sme to čítali zo Slova . . . A Duch Svätý nám povedal, "Choď na určité miesto, stane sa taká a taká vec," nepovedal nám čo to je, ale že sa to stane. Išli sme tam, a tak sa to stalo. Noviny to uverejnili, časopisy to uverejnili, ukázali to na obrázku. Poďte sem naspäť a pozrite sa na tieto veľké tajomstvá, skryté v Biblii, otvorené pre nás, v novom zornom poli, ktoré sme nikdy predtým

nepoznali, a perfektne to zapasúva do príchodu Pána Ježiša.

⁵⁴ Potom, na konci tých Posolstiev, pozorujeme ten skutok veľkého Ducha Svätého, pozorujeme Ho ako prichádza dole viditeľne pred ľuďmi, dokonca To bolo odfotené; vidíme ako To funguje a prejavuje sa, že to nie je nejaký človek, to nie je len nejaký kazateľ, to nie je nejaké zhromaždenie. To je Duch Svätý, dávajúci najavo tie isté veci, ktoré On robil, keď tu bol stelesnený v tele Ježiša Krista. Teraz je To stelesnené v Tele Jeho Nevesty. To by nás malo uvrhnúť do zúfalstva.

⁵⁵ Títo ľudia videli ruku Božiu. A tej noci, keď jedli baránka, oni to brali s . . . v zúfalstve, pretože vedeli, že niečo sa má stať. A my vieme, že niečo sa má stať. A pamätajte, Príchod Pánov bude náhly, tajomný odchod preč. On príde a vezme Ju ako zlodej v noci. A pomyslieť si, že ak niekto . . . Zrazu náhle, členovia našej rodiny sú preč, a ty si tu zostal! To by nás malo uvrhnúť do zúfalstva, že, skrze milosť Božiu, tu nebudeme zanechaní. "Ak je niečo čo nechcem . . . Ne - nezanechaj ma, Pane."

⁵⁶ Pred pár dňami som počul Mel Johnson spievať túto pieseň:

Pamätaj na mňa keď mi tečú slzy, Pamätaj na mňa, keď priatelia sú preč, A keď budem prechádzať cez Jordán, Keď budeš volať zapísaných na zvitku, Pamätaj na mňa.

⁵⁷ A v Baránkovej Knihe Života, chcem aby bolo zapísané moje meno. Chcem aby On pamätal na mňa, keď budú volaní *tí zapísaní* na zvitku. A to ma vrhá do zúfalstva, to je, ako povedal Pavol, "Potom čo som kázal Evanjelium, či budem daný nabok, či budem vystrčený preč?" Mohlo by sa to stať. A tak to ma vrhá do zúfaleho stavu, zúfalstva, pomyslieť na to, po všetkých týchto rokoch čo kážem, budem - mohol by som . . . príde nejaké miesto, kde by som Ho mohol sklamať? Aký je ďalší krok? Čo musím ďalej urobiť? A to ma vrhá do nervového stavu, a čo môžem robiť. To ma vrhá na vrchy a do údolí. A je to ťažké, pretože, keď som s ľuďmi, musím byť všetkým pre všetkých ľudí, tak môžem získať niekoho pre Krista, ešte stále pred sebou s tým Znakom. Vidíte?

⁵⁸ A vidím veci, ktoré vychádzajú najavo, a nemôžete ich povedať ľuďom. Vidíte rôzne veci, a je vám zakázané *povedať to*. Tie videnia, ktorých sa dovolávajú, a niekedy by toho ľutovali, ak by ste im to povedali. A viete že je lepšie nepovedať to. A potom zachádzate tak ďaleko do videní, až sa všetko stáva videním, a to vás uvrhuje do nervového stavu. Vy - vy sa dívate a hovoríte si, "Som teraz vo videní?" Ako tu stojím, "Je toto videnie? Kde vlastne skutočne stojím?" Vidíte, vy

- vy sa prepracujete, vy sa preťažíte. A zistíte veci o ľuďoch, ktoré by ste radšej nevedeli. Ľudia, ktorí túžia po týchto veciach, aby to poznali, oni si neuvedomujú čo to stojí, takáto služba. Vy neviete čo všetko s tým ide. Potom ma to vrhá do zúfalstva, "Pane Bože, viem že sa budem musieť zodpovedať."

⁵⁹ Jack Moore my raz povedal, "vôbec by som nechcel mať zodpovednosť, ktorú ty budeš musieť mať, v Súdny Deň." Povedal, "Boh dal týchto ľudí do tvojich rúk, a ty za každého jedného z nich vydáš počet." To bolo asi pred pätnástymi rokmi, alebo pred osemnástymi. A od vtedy som v zúfalstve. Čo budem robiť? Dovoľ mi hovoriť len to čo Ty hovoríš, Pane. Dovoľ mi povedať im to čo je Pravda, alebo nehovoriť nič. To ma vrhá do zúfalstva.

⁶⁰ A potom, keď vidím ako prichádzajú tieto znamenia, keď vidím Ducha Svätého, ako nás berie tam von, a prináša tieto Pečate, a takto ich tu ukladá. Prináša Cirkevné Veky a ukladá ich, potom tam zostupuje vo veľkom Ohnivom Stípe, a - a zjavuje Seba samého. Potom zostupuje na ďalšiu vec, na Sedem Pečatí, a zjavuje to. Dokonca to dal do novín a časopisov. Potom prichádza a berie tých anjelov Božích, tých sedem anjelov so siedmimi posolstvami, a potvrdzuje to presne ako hovorí Biblia. Potom, v priebehu toho času, vystupuje a predkladá tie Pečate . . . tie znamenia, záblesky posledného času, a prináša to ľuďom, a hovorí im čo to je, a všetko o tom, a Pán účinkuje presne tam, dávajúc najavo Svoju prítomnosť. A potom, celkom tak ako dnes ráno, prichádza dole a vyžaduje ten Znak na každej osobe. Potom, vy ste môj ľud. Vy ste tí, ktorých milujem, títo a tí, ktorý počúvajú tie pásky, a tak ďalej. Potom vidíte čo to je za zúfalstvo do ktorého ma to vedie.

⁶¹ Zúfalstvo. Znamenia Jeho príchodu by mali uvrhnúť každého Kristovho člena teraz do zúfalstva, ohľadne našich duší, ohľadne nášho - nášho blaha do budúcnosti. Nuž, čo vám to prospeje, hoci získame aj celý svet? Kvôli čomu, kvôli čomu žijeme? Kvôli čomu pracujeme? Kvôli čomu jeme? Kvôli čomu zápasíme? Aby sme žili. Kvôli čomu žijeme? Aby sme zomreli. A vy ste nie schopní žiť, až kým ste nie schopní zomrieť. To je pravda.

⁶² A my vidíme toľko zázračných uzdravení, že by nás to malo priviesť do zúfalstva.

⁶³ Ak ten malý chlapec ... Dívam sa teraz na pani Peckinpaughovú? Je toto pani Peckinpaughová? Si to ty, tá ktorá tu bola s tým chlapcom, je to tak, alebo nie? Aha, tu je tá žena o ktorej som hovoril, ona sedí rovno tu. Len tak som sa pozrel a uvidel som ju.

⁶⁴ Nuž ak Boh môže urobiť toto pre toho malého chlapca, to vás má uvrhnúť do zúfalstva.

⁶⁵ Nejaký muž z New Albany, on tu možno je dnes večer. On je priateľom môjho brata Robersona. Mal tu malého chlapca. Myslím, že jeho žena mala raz rakovinu a bola uzdravená. A teraz, tento malý chlapec mal tak hroznú astmu, až bol z toho nanič. Chlapík, on sám mal takmer v hrdle rakovinu. Vidíte? A potom priviedol toho malého chlapca, (ó, vidím tam vzadu pozdvihnutú jeho ruku) modlili sme sa za neho dnes ráno, viete.

⁶⁶ Zúfalstvo! Keď tá žena zomierala na rakovinu, on vedel, že Boh ju môže uzdraviť. A keď Boh mohol uzdraviť tú ženu, Boh môže uzdraviť toho chlapca. To *ho* uvrhlo do stavu zúfalstva. Vidíte? Vy musíte prísť; a keď ste zúfalý, vtedy vás Boh vypočuje. Ale ak ste len leniví, nestaráte sa, či to On urobí alebo nie, nuž, to je potom rozdiel. Vy hovoríte, že sa modlíte, ale ku tomu je potrebné zúfalstvo.

⁶⁷ Verím, že dôvod, prečo sa nedostávame do zúfalstva, je nedostatok lásky, lásky Božej. Myslím, že láska Božia spôsobuje zúfalstvo. Ak je vo vás Boh, ten Znak vo vnútri vás, a vy vidíte aký pokročilý je čas, a vidíte ľudí, ako sa brodia v hriechu, to vás uvrhne do zúfalstva. Verím tomu.

⁶⁸ Nuž Slovo jasne hovorí, ak si to chcete zapísať, je to v liste Galaťanom 5. 6., že, "Viera pôsobí skrze lásku." Vidíte? "Viera pôsobí skrze lásku." A ten jediný spôsob, ako môžete mať vieru, je mať prv lásku. Pretože, nakoniec, viera to je vzplanutie lásky. Vzplanutie, to je presne to čo je viera. To je vzplanutie do lásky. Nuž, vy, ak nemáte lásku, nemôžete mať vieru. Vidíte?

⁶⁹ Ako môžete veriť svojej žene, ak ju nemilujete? To je vo *fileo*. Nuž a čo potom v *agape*, ku Bohu? Ako to môže byť, ak nemilujete Boha?

Ak hovoríte, že milujete svoju ženu a nikdy ste jej o tom nepovedali, a nikdy ste si s ňou nesadli a neprejavili jej lásku, nevyjadрили jej to, nepobozkali ju, neobjali ju, a nepovedali jej, že je najlepšou kuchárkou v celom kraji, všetko čo viete, a aká je pekná, a ako veľmi ju milujete; ak to nerobíte, ona sa to nikdy nedozvie. Tak sa to robí. Ak ju milujete, dávate to najavo.

⁷⁰ Tak to robíme Bohu. Keď Ho milujeme, povieme mu to. Skloníme sa a uctievame Ho, zbožňujeme Ho. A, vidíte, láska nás vedie ku tomu.

⁷¹ Teraz, čo ak musíte urobiť niečo pre svoju ženu. Nuž, uvrhlo by vás to do zúfalstva, aby ste to vykonali. Čo ak by niekto povedal, že vaša žena má rakovinu? Čo ak by niekto povedal, že vaša - vaša žena má TBC, a že jej neostáva nič iné ako zomrieť? Jednako, vy, vy budete - budete robiť všetko možné. Vidíte, to vás uvrhne do zúfalstva.

⁷² A tak isto je to s týmto. My musíme mať lásku prv ako môžeme mať vieru. A viera . . . Keď máme opravdovú lásku, čo to spôsobuje? To vytláča našu vieru von do prvej bojovej línie za Boha. Vidíte? Opravdová zbožná láska ku Bohu a ku Jeho Slovu, a ku Jeho ľudu, tam vytlačí vieru. Láska sa proste pevne drží viery, a len . . . "Do toho, ideme!" A ide to von, pretože to je to, čo robí láska.

⁷³ Ján 14: 23, Ježiš povedal, "Ak Ma niekto miluje, bude ostríhať Moje Slová." A tak vy nemôžete ostríhať Jeho Slová, bez toho že by ste verili tomu čo On povedal. Tak, vidíte, ak niekto miluje Boha, potom on ostríha Božie Slovo. Ak On povedal, "Ja som Pán, ktorý som ťa uzdravil," on tomu verí. Láska spôsobuje, že on tomu verí, pretože láska prevláda všetko. "Hoci by som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a keby som nemal lásky, nič to nie je, vidíte. Hoci by som mal vieru, že by som vrchy prenášal, a lásky keby som nemal, nič to nie je." Láska prevláda všetko, preto že Boh je láska, Boh lásky. Nuž, tak veru! Keď Ježiš povedal, "Ak Ma niekto miluje, ten bude ostríhať Moje Slová."

⁷⁴ Vieme, že to je pravda, že Boh príde ku zúfalej duši. Nuž, všetci to poznáme. Ale obyčajne je potrebné niečo, čo nás dovedie do toho, do toho zúfalstva. Je treba niečo, čo to vykoná.

⁷⁵ Nachádzame, v Jakobovi 5: 15, že Biblia tam hovorí toto. "Pôsobiaci vrúcna," to je zúfalstvo, "mnoho zvládze pôsobiaci, vrúcna modlitba spravodlivého. Keď spravodlivý človek, dobrý človek sa dostane do ťažkosti," alebo do duševného vzdychania, ťažkostí, čokoľvek z toho. Myslím, že "vzdychanie" je lepšie slovo. Ťažkosti, alebo vzdychanie, akokoľvek to chcete nazvať. Ale keď sa duša dostane do zúfalstva, v ťažkostiach, pôsobiaci vrúcna modlitba človeka, ktorý môže ukázať ten Znak, ona niečo vykoná. Vidíte?

⁷⁶ Všimnite si, čo tu tiež ešte Biblia hovorí, v Jakobovi 16, 5:16, tam stojí, ak ... "Vyznávajte svoje viny," dávajte to do poriadku, pripravujte sa na to, "vyznávajte si jeden druhému svoje viny" Nemajúc žiadnych - žiadnych vín ... Zavolajte ľudí, aby sa modlili za vás, vyznávajúc svoje viny jeden druhému, a modliac sa jeden za druhého. Tu to máte. S láskou, láskou, že mám dôveru, že vám môžem vyznať svoje chyby; a vy mne môžete vyznať vaše chyby. A ja vás natoľko

milujem, aby som sa za vás modlil, a vy aby ste sa modlili za mňa; a my budeme na tom zotrvať v pôsobiacej vrúcnej modlitbe, až kým to nebude zodpovedané. To je, to je zúfalstvo. To je to, čo po celý čas máme mať.

⁷⁷ Vezmime si na to teraz, za ďalších pätnásť minút, keď Pán dovolí, zopár Biblických príkladov, ako to bolo.

⁷⁸ Jákob, on bol muž, on bol prv tak trochu ... taký bezstarostný chlapec. On sa domnieval vo svojej mysli, že vie, že prvorodenstvo znamenalo pre neho všetko, a nestaral sa o to ako si ho musel zadovážiť, proste len ho mať. A potom keď ho mal, myslel si že je všetko v poriadku, pretože mal prvorodenstvo. Myslel si, že všetko je vybavené. On prišiel ku svojmu bratovi, keď on bol hladný, vracajúci sa z poľa, kde pracoval s dobytkom a poľoval na jeleňa. A jeho brat, on - on potreboval veľký hrniec šošovice, divého hrachu i všetkého dokopy. Mohlo to byť veľké púšťenie, keď je niekto hladný, po tom čo celý deň pracoval. A jeho brat povedal, "Som skoro hotový omdlieť. Daj mi niečo z tohoto."

A on povedal, "Dobre, nuž, ak mi odprisaháš, že dostanem právo prvorodenstva." Vidíte? On sa nestaral o to ako to urobí, len aby to mal. A myslel si, keď mal právo prvorodenstva, že tým je to vybavené.

⁷⁹ Letníční, tam ste urobili chybu! Mysleli ste si, že keď ste sa narodili z Ducha, že keď ste sa narodili z Ducha Božieho, to Právo prvorodenstva, že tým je to vybavené. Ale to bol len začiatok. Pamätáte sa v posolstve *Jeho počúvajte*, ako to dieťa, po tom čo sa narodilo do rodiny, stalo sa synom. Ono malo právo na práva prvorodenstva, ale ono muselo byť dokázané, vychované. A potom, ak sa ono nedokázalo, že je poslušným deťom, po vôli svojho otca, potom ono muselo byť, nuž, ono nedostalo to ... nebolo ... nestalo sa dedičom. Ono nič nezdedilo, hoci bolo synom, ale on nezdedil nič, ak sa nezaujímal o otcovu prácu.

⁸⁰ A tak keď Duch Svätý padol na Letničných ľudí a oni začali prinavracť späť dary a veci ktoré boli v cirkvi; oni si mysleli, pretože sa narodili z Ducha, že tým je to vybavené. Ale, vidíte, existuje prijatie za syna. A potom čo tento syn dokázal, že je opravdovým synom, potom bol vzatý na verejné miesto, a potom bol predstavený verejnosti, a premenili mu rúcho, a predstavili ho tam; a potom tam bolo prijatie za syna, že bol dedičom všetkého toho čo mal otec.

⁸¹ Boh to isté urobil pri Svojom Synovi na Vrchu Premenenia. On

bol zatiernený oblakom, a bol premenený, a jeho rúcho sa skvelo ako slnko, a hlas povedal, "Toto je Môj milovaný Syn, v ktorom sa My zaľúbilo." Mojžiš i zákon sklamali. A toto je On, "Jeho počúvajte." On bol ustanovený. Vidíte?

⁸² Nuž Jákob si myslel, pretože mal právo prvorodenstva, že všetko je hotové.

Tak si to mysleli Letničnáci, a začali organizovať, jednotári, trojičiar, a vyznávači trojice, a všetky rôzne organizácie, a zmätujúci a tlačiaci jeden na druhého, potvrdili, že ten Znak nebol vystavený. Zlomyselnosť, nepriateľstvo, spory, vidíte. Ale tam to zašlo.

⁸³ Nuž, vidíte, Jákob si myslel to isté. Ale jednej noci v strachu o svoj vlastný život, v zúfalstve sa ho chytil, keď si myslel, "Len čo prekročím túto rieku, môj brat čaká aby ma zabil. On sa to chystá urobiť." Vidíte, právo prvorodenstva, ktoré mal, bolo tým čo malo zapríčiniť jeho smrť.

A niekedy práve tá vec, ktorú ste obdržali, ako Duch Svätý, to je On, a vy ste znovuzrodení z Ducha, ale ak nedávate pozor, tá istá vec vás na konci odsúdi. Je to tak. Tie isté vody, ktoré zachránili Noeho, odsúdili svet. Tá vec, ktorú ste nazývali fanatizmom, môže byť práve tým, čo vás na konci cesty odsúdi.

⁸⁴ A teraz Jákob vedel, že jeho život bol blízko pri konci. On mal nejakého posla, ktorý prišiel a povedal mu, že jeho brat, so štyristo ozbrojenými mužmi, mu ide oproti. Vedel, že on je - že je na ceste. Pochytil ho strach. On poslal dopredu nejakého muža s volom, a dobytkom a ovcami, aby predal Ezavovi upokojujúcu obeť. Potom, po tejto skupine vyslal ďalšiu, s ďalším nákladom. Potom zase vyslal ďalšiu skupinu s ďalším nákladom, snažiac sa aby ho stretli prv, a snažil sa odvrátiť jeho hnev. Potom začal rozmýšľať, "To ho nezastaví, pretože on je pravdepodobne bohatší ako ja. On to nepotrebuje." Potom zobral svoje ženy a svoje drobné deti a poslal ich tam, tak že Ezav mohol vidieť tie drobné deti i jeho ženy. A určite svojim vlastným, drobným neteriam a synovcom, on by ich nezabil. Potom, on to ešte stále nemohol urobiť. Boh vie, ako dostať človeka. Jákob prešiel cez potok. Tam padol na svoje kolená.

Viete, on bol takým, tak trochu darebákom, pred tým. Prepáčte mi za výraz, ale trochu takým . . . On bol Jakob. Jakob znamená "podvodník", a to je to, čo on bol. Ale muselo sa mu niečo prihodiť. Tam v zúfalstve, tam, keď smrť ležala pred ním ...

⁸⁵ Možno, že tu dnes večer sedia muži a ženy, a smrť leží rovno

pred vami. A jediný spôsob, ako vôbec budete môcť dosiahnuť tú vec, ktorú chcete, je prísť v zúfalstve. Dnes večer to musím mať. Buď to teraz dostanem, alebo je so mnou koniec. Zajtra je príliš neskoro. Musím to mať teraz!"

Keď sa modlíte za krst Duchom Svätým, za ten Znak, nehovorte, "Dobre, nuž pôjdem tam a skúsím to. Pane, som trochu unavený." Ó, pre zľutovanie, zostaň na svojom mieste! Vôbec sa o to ani nepokúšaj. Ak prichádzaš a hovoríš si, "Pôjdem cez modlitebnú radu; pomazte ma olejom, uvidím či mi to niečo pomôže," tak isto môžeš sedieť tam kde si. Až kým sa nedostaneš na to miesto, až kým sa celá cirkev nedostane na miesto, že je to medzi životom a smrťou, musíte To teraz mať lebo inak zahyniete, potom Boh príde na scénu. Na to je potrebné zúfalstvo, aby Boh bol privedený na scénu.

⁸⁶ Jákob kričal, ako nikdy predtým. On v zúfalstve volal, až kým sa nedostal do styku s Bohom. A keď sa tak stalo, on zápasil; nie pätnásť minút. On zápasil, aby Ho udržal, vo svojej duši, po celú noc; a stále vedel, že nemá to požehnanie, a on bol schopný vytrvať, až kým to požehnanie neprišlo. On v zúfalstve zápasil, až kým neprišlo to požehnanie. A potom, keď videl . . . až kým Boh neprišiel na scénu. A potom, v zúfalstve, "Nedovolím Ti odísť," keď začal pociťovať, že to požehnanie prichádza na neho.

Mnoho ľudí hovorí, "Chvála Bohu, teraz to mám." A tam ste oklamaní. Veru! Nieкто hovorí, "Ó, cítim sa tak dobre, brat Branham, išiel som tam a modlil som sa. Ó, mráz mi prebehol po chrbte." A to mohol byť Boh. "Videl som pred sebou veľké svetlo." To stále mohol byť Boh, ale to nie je to, o čom hovorím.

⁸⁷ Biblia hovorí, v liste Židom v šiestej kapitoly, "Dážď padá na spravodlivých i na nespravodlivých," [Brat Branham sedem krát zaklepal po kazateľni] "práve tak isto." Nuž, vezmite pšenicu a vezmite kúkoľ, a dajte ich na pole. A dážď je posielaný v podstate na pšenicu, ale on na kúkoľ padá tak isto, ako na pšenicu, a to je ten istý dážď. Skutočný Duch Svätý môže padať na neveriaceho a spôsobuje, že ten sa zachováva presne tak isto ako aj veriaci. Ale podľa ich ovocia ich poznáte; to je to čo hovorím, to je Znak.

⁸⁸ A Dá-... vlastne Jákob, povedal v zúfalstve, "Viem, že som Ťa cítil, Ty si tu so mnou, ale ja Ti nedovolím odísť."

Niekomu sa to vidí dobré, tá prvá chvíľková senzácia, oni povstanú a vyskakujú hore dole, behajú pomedzi rady, hovoria, "Mám To, mám To, mám To." Ó, nie. Oj-oj. Nie.

Jákob tam zostal až kým sa niečo nestalo, to spôsobilo že začal inak kráčať, učinilo to z neho inú osobu, pretože on tam zostal dovtedy, až kým sa to nestalo. A on bol schopný ... Biblia hovorí, že on sa *Ho* držal až kým *Ho* nepremohol. Ako môže človek premôcť Boha? Ale vy to môžete dokázať. Môžete to dokázať. Človek môže premôcť Boha.

⁸⁹ Bol raz jeden človek, ktorý sa nazýval Ezechiáš, bolo mu povedané skrze proroka, "TAK HOVORÍ PÁN, zomrieš." Ezechiáš obrátil svoju tvár ku stene a v zúfalstve začal plakať, "Pane, pamätaj na mňa. Chodil som pred Tebou úprimne, celým srdcom, potrebujem ešte pätnásť rokov," potom čo mu Boh povedal, že niečo sa má stať, on mal zomrieť. A on v zúfalstve, zmenil Boží program. V zúfalstve horko plakal.

⁹⁰ Jákob tam zostal až kým prišlo to požehnanie, a premenilo jeho meno z "podvodníka" na "knieža Božie." Dokonca ten národ bol podľa neho pomenovaný. Tak veru! Čo to bolo? A to plynulo z toho, že on sa kvôli tej veci dostal do zúfalstva. A na druhý deň, keď sa stretol s Ezavom, nepotreboval žiadnych strážcov. Rovno vykročil a stretol sa s ním. Vidíte? Prečo? On sa dostal do zúfalstva až kým nemal istotu.

A vy vojdite do zúfalstva, až kým nebudete mať istotu. Ak to tak nie je, ani neprichádzajte aby *sme* sa za vás modlili. Ani neprichádzajte ku oltáru. Čakajte, až kým to pre vás nebude medzi životom a smrťou, potom sa niečo stane. Určite! Zúfalstvo.

⁹¹ Rut sa dostala do zúfalstva, jedného času, keď stála vedľa Naomi. Či bude musieť ísť naspäť ku svojmu ľudu, ku tým všetkým, ktorých milovala, a ku všetkému tomu čo ona uctievala, ku svojim bohom a ľudu, alebo sa s nimi rozíde a pôjde s Naomi? Čo bude musieť urobiť? A dostala sa do zúfalstva a zvolala, "Kam ty pôjdeš, tam pôjdem i ja. Kde ty budeš bývať, tam budem bývať i ja. Kde ty zomrieš, tam i ja zomriem. Kde ty budeš pochovaná, tam i ja budem pochovaná. A tvoj Boh bude mojím Bohom." Tu to máte, zúfalstvo! Boh ju požehnal, dal jej syna, Obéda. Obed splodil Jesseho. Jesse splodil ... Skrze Jesseho prišiel Ježiš. A to kvôli zúfalstvu!

⁹² Ako tá smilnica, Rachab, ona bola zúfalá. Vedela, že pred ňou leží smrť. Nachádzala sa pod súdom. A dostala sa do zúfalstva, riekla, "Ja ukryjem vašich špehov, Urobím čokoľvek. Len mi prisahajte na vášho Boha, a môj dom obstoí." No vidíte.

On povedal, "Ja . . . Ak vezmeš tento znak, on obstoí."

⁹³ Eliezér sa dostal do zúfalstva, keď na neho bola zložená tá zodpovednosť, aby zohnal nevestu pre Izáka. Damašský Eliezér bol

veľkým mužom. Abrahám si ho obľúbil a zveril mu, aby išiel a zohnal nevestu, správny typ nevesty, pre jeho syna, Izáka. Skrze ňu mal prísť Kristus.

⁹⁴ A teraz, Eliezér, súc duchovným mužom, vedel čo to znamená. Žena pre toho muža, to musela byť žena toho správneho druhu. A ako to on vyberie? V hodine svojho zúfalstva, keď dorazil ku tomu mestu, modlil sa a povedal, "Pane Bože!" To je to. Keď sa dostanete do zúfalstva, choďte sa modliť. "Pane Bože, nech tá prvá deva, ktorá vyjde a napojí ťavy, a dá sa mi napiť, bude ona." On sa modlil v hodine svojho zúfalstva.

⁹⁵ Rebeka, tá nádherná deva, prišla, napojila ťavy. A on potom povedal, "Nezdržujte ma na ceste." Ona musela prísť do rozhodujúcej chvíli, či pôjde. Ona bola typom Nevesty. Či pôjde a vydá sa za muža, ktorého nikdy ani nevidela? Nuž, to je veľká vec. Nikdy ho ani nevidela, ona o ňom len počula od jeho sluhu.

⁹⁶ To je typ Nevesty. Vy ste nikdy Krista nevideli. Ale počuli ste o *Ňom*, od Jeho sluhov, čo On je. Predávajú všetko, opúšťate svoje domy, všetko ďalšie je treba, aby ste išli a našli Ho. A teraz si všimnite, ona urobila rozhodnutie, *to je* typ Nevesty, ktorá opustila svoj denominačný domov, vidíte, aby išla.

⁹⁷ Jonáš, zhodený cez palubu v čase búrky, na dne mora, v bruchu veľryby. Všetka nádej na prežitie pominula. Ale sa stalo, že mu prišlo na myseľ, že Šalamún, keď posväcoval chrám, povedal, "Pane, ak kdekoľvek budú ľudia v ťažkostiach, a obrátia sa smerom ku tomuto chrámu a budú sa modliť, potom vypočuj." A obracal sa dookola v bruchu tej veľryby, a staral sa o to aby sa niekde dostal na kolená. Predstavujem si *ho*, ako je celý *zabrýzganý* od jej vývratkov.

Tam sa v zúfalstve modlil. A v tom, zúfalstve; len niekoľko nádychov kyslíku, to bolo všetko čo mal, v bruchu tej veľryby. A v tých niekoľkých nádychoch, ktoré mal, možno že ani nevedel kde je otočený, povedal, "Pane, verím, že som obrátený smerom ku Tvojmu chrámu." A len s tými niekoľkými nádychmi ktoré mal, v zúfalstve, modlil sa, v takých okolnostiach. Nikdy predtým to *tak* nerobil, ale on bol v zúfalstve. Modlil sa, a Boh ho zachoval živého tri dni a tri noci, a vyslobodil ho na danom mieste aby vyhlásil svoje poslanstvo. Zúfalstvo!

⁹⁸ Anna, neplodná žena v Biblii, ona chcela mať syna, a musela sa za neho postíť. A postila sa a modlila sa, až si dokonca kňaz v chráme myslel, že je opitá. Ona bola v takom zúfalstve! Tie ostatné ženy dávali pozor na to, aký klobúk nosí tamtá druhá; viete ako to chodí; A iná sa

dívala, aké šaty majú oblečené, a rozprávali sa o veciach bežiacich na farme. Ale Anna nie; ona prešla rovno pomedzi celý ten zástup a podišla ku oltáru. Postila sa. Chcela aby od nej bola odňatá jej hanba.

Ó, dnes je to naopak. Je to skoro hanbou, keď máte dieťa. Vtedy bolo hanbou nemať dieťa.

A ona padla na svoje kolená. Vôbec si nevšimla najvyššieho kňaza. Vôbec si nevšimla, ako tam prišiel ten najvyšší kňaz. Ona bola v takej úzkosti, až sa jej slzy kotúčali po lícach, a volala, v zúfalstve, "Ó Pane Bože, daj mi syna. Daj mi syna!"

⁹⁹ A, všimnite si, ona nebola sebecká. Keď ju Boh vypočul a dal jej odpoveď na jej modlitbu, a dal jej syna, ona ho dala späť Bohu. A preto, že bola ochotná nebyť sebeckou, potom čo jej Boh odpovedal na modlitbu, On jej dal proroka. Ó, to bolo zvláštne požehnanie. Ó, On je ich plný, týchto drobných zvláštnych vecí, ktoré On rozdáva. Nie len nejakého syna, ale proroka. A nebolo zjavného videnia mnoho, mnoho rokov, v Izraelovi. Samuel, prvý prorok, za mnoho, mnoho rokov, pretože matka sa dostala do zúfalstva; že nemohla mať žiadne dieťa, a ona prešla ten plodný vek, možno mala šesťdesiat, sedemdesiat rokov. A v zúfalstve sa modlila, ona musí mať toto dieťa! Čo to bolo? Boh ku nej prehovoril, nieto o tom pochyb.

¹⁰⁰ Nemôžete sa dostať do zúfalstva, až kým Boh ku vám neprehovorí. Ó, Cirkev, vstaň a otras sa! Uštipni sa do svedomia, zobuť sa, v tejto hodine! Musíme byť v zúfalstve, inak zahynieme! Od Pána niečo prichádza! Viem to ako TAK HOVORÍ PÁN. Niečo prichádza, a bude lepšie ak začneme byť zúfalí. Je to medzi životom a smrťou. Prejde to cez nás a nebudeme o tom vidieť.

¹⁰¹ Pretože nebola sebecká, bol jej daný prorok.

¹⁰² Žena Sunamitka mala malého chlapca, na Slovo Pánovo vypovedané cez proroka, hoci ona i jej muž boli starí. Nemali žiadne deti, ale ona bola láskavá ku tomuto prorokovi. A vedela, že to je muž Boží. Ona vedela, že on je poctivý, opravdový muž. On chodieval do toho domu, jej muž tam nebol, i tak ďalej. On bol svätý človek. Oni mohli vidieť, že to je čestný človek. Ona ho videla činiť divy a zázraky. Počula ako vypovedal veci ktoré sa stali. On bol čestný, svätý muž.

Riekla svojmu mužovi, "Poznávam, že tento človek, ktorý sa tu u nás zastavuje, je svätý." Tá pani toho domu, ona vedela, že on je svätý muž. A postavila tam pre neho malý domček, aby nebol v rozpakoch. On tam mohol prísť kedy chcel, i tak ďalej. Postavila tam nejakú posteľ, a džbán s vodou, a tak ďalej, aby sa mohol umyť a mal

niečo na vypitie. A ona pravdepodobne poslala slúžku, alebo niekoho, sluhu, s jedlom, ktorému prikázala aby mu dal jesť, vtedy keď prechádzal okolo, či tak nejako.

¹⁰³ A tak, keď Eliáš videl tú láskavosť, ktorú mu preukazovali. A je napísané, "Čo ste urobili týmto Mojím maličkým, Mne ste urobili." Tak ona to videla, tá žena ctíla Boha, pri tom keď si ctíla toho proroka, pri tom čo videla Boha v tom prorokovi. A tak, ona za to nič nechcela. Ona nič vo svojom srdci za to nechcela. Ona to robila len preto že milovala Boha. Ona to nerobila kvôli nejakému požehnaniu. Ona to proste tak robila.

¹⁰⁴ A teraz, teraz Eliáš povedal, "Choď a spýtaj sa jej, mám sa za ňu prihovoriť u kráľa? Ja som jeho osobný priateľ. Alebo u veliteľa, veľmi dobre ho poznám. Bol by som rád, keby som niečo pre ňu mohol urobiť, chcel by som jej niečo dať za to ako sa ona ku mne správa. Ona - ona mi dáva jesť. Dovolí mi tu spať. A - a ona je skutočne ku nám veľmi milá. Nuž čo môžem *pre ňu* urobiť?"

Ona povedala, "Nie, bývam prostred svojho ľudu. My - my máme všetko čo potrebujeme. Žijeme, a to vystačí. Nič nepotrebujeme."

A Geházi mu povedal, "Ale ona nemá žiadne deti."

¹⁰⁵ Skôr ako to Geházi uzrel, bez pochyby prorok uvidel videnie, pretože povedal, "TAK HOVORÍ PÁN. Choď a povedz jej, v príslušnom čase, alebo v náležitom čase, za rok o tomto čase bude objímať syna."

¹⁰⁶ A ten syn sa narodil. Keď mal okolo dvanásť rokov . . . Ako tento starý pár musel milovať tohoto chlapčeka, svoje jediné dieťa. A jedného dňa on bol na poli kosiť pšenicu, so svojím otcom. Muselo to byť asi v prostred dňa, predpokladám že dostal úpal, pretože začal kričať, "Moja hlava." Bolo mu horšie a horšie. Jeho otec ho musel vziať preč z poľa, bola to taká naliehavá potreba, že poslal sluhu, a poslal ho domov.

¹⁰⁷ Matka ho držala na svojich kolenách až do poludnia, a zomrel. Všimnite si, jej jediné dieťa, ktoré jej bolo dané skrze Pána, cez modlitbu a zaslúbenie proroka a to TAK HOVORÍ PÁN. Ona vedela, že niekde je niečo nie v poriadku. To proste nemohlo tak byť. Ako by jej Boh mohol dať toho syna a nechať ju, aby sa láskou ku nemu vinula . . . Hoci ona o to nikdy neprosila. Ona bola príliš stará, aby mala to *dieťa*. Ruka Božia to musela vysloviť. Vypovedal to človek, prorok. A tam toto dieťa v takomto stave, zomrelo, jej jediný syn.

A tak ona povedala sluhovi, "Osedlaj mi mulicu, a poháňaj, a

nezastavuj. Ak sa ťa niekto bude snažiť zastaviť, neodpovedaj ani slovo, a poháňaj rovno na vrch Karmel. Zastav až tam hore niekde pri jaskyni, tam je sluha Najvyššieho Boha; ten ktorý mi povedal, TAK HOVORÍ PÁN, že budem mať dieťa. Chcem vedieť prečo Boh toto urobil." Tak on povedal ... "Choď vpred a nezastavuj mulicu. Nech beží ako len vládze, z celej sily. Nech beží, až kým tam neprídeme." Zúfalstvo!

¹⁰⁸ A prorok Eliáš povstal, pozrel sa a povedal, "Prichádza sem tá Sunamitka, a niečo zlé sa jej prihodilo. Boh to zakryl predou mnou. Nevieť čo sa stalo." Riekol, "Choď jej oproti. Mám . . . Ponáhľajme sa. Niečo nie je v poriadku."

Prorok sa začal dostávať do zúfalstva, tá žena sa nachádzala v zúfalstve. Vidíte, oni prichádzali jeden ku druhému; jeden chcel vedieť čo hovorí Slovo Pánovo, a ten druhý nevedel čo hovorí Slovo Pánovo. Tu to máte. Jeden to chcel vedieť, a ten druhý to nevedel. Tá žena to chcela vedieť, a prorok to nevedel. Povedal, "Boh to ukryl predou mnou. Nevieť čo jej povedať keď sem príde."

A tak potom, keď tam už skoro bola. On zodvihol ruku a povedal, "Je s tebou všetko v poriadku? Všetko v poriadku s tvojím mužom? Je všetko v poriadku s tvojím deckom?"

¹⁰⁹ A teraz, tá žena dosiahla koniec svojho zúfalstva. Ona povedala, "Všetko je v poriadku!" Sláva! "Všetko je v poriadku!" Jej zúfalstvo skončilo. Ona našla služobníka Pánovho. Ak by sa on tam nebol nachádzal, bola by ešte stále v zúfalstve. Ale, vidíte, on tam bol. Tak ona povedala, "Všetko je v poriadku!"

Elizeus si myslel, "Nuž, čo teraz bude ďalej?"

¹¹⁰ A ona pribehla a padla ku jeho nohám. To vyzeralo tak trochu nenormálne, a tak ju Geházi proste chcel zodvihnúť. Povedal, "Nechaj ju, nerob to." Eliáš povedal svojmu sluhovi, "Nerob to. Nechaj ju tak. Prihodilo sa niečo zlé. Boh to zakryl predou mnou." Potom mu povedala, že to dieťa je mŕtve.

¹¹¹ A teraz, prorok nevedel čo robiť. On povedal, "Geházi, vezmi túto palicu na ktorú sa opieram." On vedel, že čohokoľvek sa dotkol bolo požehnané, pretože to nebol on, to bol Boh v ňom. On vedel kto je. On vedel, že je prorok. A tak zobral tú palicu a povedal, "Geházi, vezmi toto, a choď a polož to na to dieťa. A ak ti niekto bude niečo hovoriť, si zúfalí. A nepozdravuj nikoho, a nech ni. . . Nezastavuj sa, nehovor s nikým. Polož to na to dieťa."

¹¹² Ale, tá žena, to neukončilo jej zúfalstvo. To neuspokojilo to, kvôli čomu ona prišla. Ona povedala, "Tak ako že žije Pán Boh, neopustím ťa až kým nepôjdeš poslúžiť tomu decku."

¹¹³ A Eliáš sa dostal do zúfalstva. A tu ide po ceste, on i tá žena. A keď tam prišli, všetci ľudia boli vonku na dvore, plakali a nariekali. A tá žena urobila to najlepšie čo mohla urobiť. Vzala to dieťa a položila ho na posteľ kde ležieval Eliáš. To bolo tak dobré, ako tá jeho palica. A on sa tam neprebudil, tak tá vec nefungovala. Ona chcela poznať niečo iné.

¹¹⁴ Prorok vošiel do vnútra. Teraz on bol v zúfalstve. Čo si teraz počne? A nachádzame v Biblii, že chodil zúfaly hore dole po izbe. "Neviem nič čo by som ešte mal urobiť, Pane. Tu som. Ty si mi vravel, aby som povedal tej žene, TAK HOVORÍ PÁN. A bolo to presne tak ako som jej povedal, preto že si mi to Ty povedal. A teraz, ona sa nachádza v potrebe, a ja neviem čo robiť. Tam leží ten mŕtvy chlapec. Čo ja môžem urobiť, Pane?"

¹¹⁵ Nieto pochýb že Duch Svätý povedal, "Ak je v tebe Boh, potom sa polož na to dieťa." To prvé, ako viete, on sa zastavil, pobehol a položil svoje ruky na jeho ruky, svoj nos na jeho nos, svoje ústa na jeho ústa. A keď sa celý položil na neho, to dieťa kýchlo sedem krát. Zúfalstvo pominulo.

Dieťa ožilo, pretože to zúfalstvo priviedlo tú ženu ku prorokovi, a zúfalstvo priviedlo proroka ku tomu decku. A zúfalstvo v oboch nich priviedlo Boha na scénu. S láskou Božou a s láskou ku svojmu ľudu, priviedol dole Božiu lásku a vrhol sa vierou do prvej línie a dielo bolo dokonané. Prípad bol uzavrený. Amen! To je ono. To robí zúfalstvo. Tak veru! Ona ho neopustila.

¹¹⁶ Slepý Bartimeus myslel, že Ježiš ho obíde, ako tam sedel pri bráne, slepý žobrák, prosiaci o almužnu. Prvé ako viete, on počul nejaký hluk; Ježiš prechádzal okolo. On sa opýtal, "Kto to ide?" Nieкто mu tam ukázal. On povedal, "Prosím, povedzte mi nieкто, kto to tu prechádza?"

Nieкто z nich, možno nejaká prostá žena, učeníčka, mu povedala, "Pane, ty nevieš kto to tu prechádza?"

"Nie. Počul som ako niektorí z nich hovoria, 'Tu je celý cintorín plný mŕtvych. Ak kriesiš mŕtvych, choď a vzkries ich.' Je to nejaký rúhač, alebo nieкто taký?"

"Nie. Počul si niekedy o prorokovi z Galilei, o tom mladom

prorokovi, ktorý sa nazýva Ježiš z Nazaretu?"

"Nie."

"Nuž, vieš, v Biblii je povedané, v našich zvitkoch, že povstane Syn Davidov aby si zasadol na to. To je On."

"To je On? To je On, a On tu prechádza?"

Zúfalstvo ho priviedlo do toho že začal kričať, "Ó Ježišu, Synu Davidov, zmiluj sa nado mnou!"

Neobíd' ma, ó vznešený Spasiteľ, Počuj moje pokorné volanie; Mnohých si už obdaril milosťou, Neobíd' ma.

"Ó Ježiš!"

Niektó z nich povedal, Buď ticho! Robíš tu príliš mnoho hluku."

¹¹⁷ Ale on bol zúfalý. Ak On ide okolo, on už možno nikdy nebude mať ďalšiu príležitosť. My tak isto nemusíme mať; toto môže byť posledný večer. Zúfalstvo! On skríkol, "Ó Ježišu!" Bez ohľadu na to, či mu niekto hovoril aby prestal, on kričal ďalej, ešte hlasnejšie. Keď mu povedali aby bol ticho, to spôsobilo, že kričal ešte hlasnejšie. On bol zúfalý. Nikto ho nemohol zastaviť. "Synu Davidov, zmiluj sa nado mnou!" Kričal v zúfalstve.

¹¹⁸ A Syn Boží, s hriechmi sveta na svojich ramenách, idúci do Jeruzalema, aby tam hneď potom bol obetovaný, ako obeť za svet, sa zastavil na svojej ceste. Zúfalstvo, zúfale volanie, zastavilo Syna Božieho. Povedal, "Čo chceš aby som ti učinil?" Ó!

Povedal, "Pane, aby som mohol dostať zrak."

Povedal, "Chod' svojou cestou, tvoja viera ťa zachránila."

To vystačilo. Zúfalstvo! Keď zúfalstvo má niečo obdržať, stačí to najslabšie nepatrné dotknutie, a viera sa toho uchytí. Vidíte? On nepovedal, "No, počkaj chvíľku, počkaj chvíľku, zastav sa ešte za chvíľku, počkaj či teraz budem môcť vidieť. Nikdy som nevidel svoje ruky, mnoho rokov. Počkajme či to teraz budem môcť vidieť. Ešte som nikdy nič nevidel." Keď Ježiš povedal, "Tvoja viera ťa zachránila," to vystačilo. To bolo všetko čo potreboval.

¹¹⁹ Zúfalstvo sa niečoho dovoľáva, a keď obdrží to niečo, nezáleží na tom aké je to slabé, hneď uverí, pretože viera to uchytí vtedy, keď je to vytláčané zúfalstvom. Vidíte? Mieša sa tam s tým láska a prináša to do toho. Vykonáva to zúfalstvo.

Slepý Bartimeus rýchlo polapil zrak.

¹²⁰ Peter, on bol celý vylakáný, tej noci na jazere, keď sa dostal do zúfalstva. A začal kričať, "Tam je niečo zlé. Vidím prichádzať nejakého ducha, kráča tu ku mne!" Tá loďka sa skoro potápala. On povedal, "Ak si to Ty, Pane, rozkáž mi, aby som išiel ku Tebe po vode." A vykročil von z loďky a začal kráčať; a v tom ako kráčal sa preľakol, a začal sa topiť, a zúfalstvo ... Hoci urobil chybu, v tom čo sa snažil nasledovať prikázania Božie ... Dúfam, že cirkev tomu rozumie. Ten človek robil to čo mu Boh povedal.

¹²¹ Nuž, vy kresťania dnes večer, nachádzate sa pri plnení svojich povinností, snažite sa nasledovať vedenie Ducha Svätého; a zrazu ste dostali rakovinu, alebo vás zrazu pritisla smrť, rakovina, tuberkulóza, čokoľvek. Pri plnení si svojich povinností, máte to isté právo aké mal Peter.

"Pane, zachráň ma, lebo zahyniem." On vykrikoval v zúfalstve, a načiahla sa za ním ruka a zodvihla ho. Vy máte to isté právo. Ale on skríkol, "Zachráň ma, Pane!"

On počul moje zúfale volanie, Pozdvihol ma z vln, teraz som zachránený. Vidíte?

¹²² To je ono, keď vykriknete!

¹²³ Možno že táto žena, matka, ktokoľvek jej to bol, malý syn, alebo vnuk, alebo synovec, či ktokoľvek, vykrikla v zúfalstve. Boh to počul.

¹²⁴ Potom nachádzame, že v tom ako sa topil, Boh ho počul. Pri plnení svojich povinností, on sa začal topiť. On upadol. Bez ohľadu na to či ste upadli, to s tým nemá nič spoločného. Všetci upadáваме. Nie sme spoľahliví od počiatku. Ale máme Niekoho, ktorý stojí teraz s mocným ramenom, Ktorý nás môže uchopiť a dostať nás nad vodu.

¹²⁵ Ak ste urobili chybu. Nejaká žena urobila chybu, nejaký muž urobil chybu, nejaký chlapec alebo dievča urobili chybu; neklesajte. Vykriknite, v zúfalstve, "Pane, zachráň ma, lebo zahyniem!" Dostaňte sa pri tom do zúfalstva. Boh vás vypočuje. On stále vypočuje zúfalú dušu. To je to čo sa vám snažím povedať.

¹²⁶ Náš drahý Pán Ježiš, On sám, na tom najväčšom bitevnom poli sveta, v Getsemane, On vykrikoval, v zúfalstve. Či vezme na Seba hriechy toho sveta, alebo či zostane len na zemi so Svojimi milovanými učeníkmi, čo On chcel urobiť? Ale hľadte na Jeho pokoru, ako sa ponížil, "Nie Moja vôľa, ale Tvoja nech sa stane," pokoril sa pred Slovom, pred tým zaslúbeným Slovom Nebeského Boha.

Všimnite si, potom, On išiel trochu ďalej. A ak On išiel trochu

ďalej, o čo viac my máme ísť o trochu ďalej. Vidíte? A všimnite si, Písmo tu hovorí, v Lukášovi, že On sa v napätí modlil. Brat, sestra, ak sa Ježiš musel napnúť modliť, o čo viacej sa my napnúť musíme modliť. Ak Kristus, Nebeský Boh, ktorý sa stal telom, sa musel napnúť modliť, potom o čo viacej my, milosťou spasení hriešnici, sa *musíme* napnúť modliť! Ak - ak to rozhodnutie uvrhlo Syna Božieho do zúfalstva, čo to urobí s vami a so mnou? Zúfalo musíme volať.

¹²⁷ Boh, v týchto posledných dňoch, sa zmanifestoval pred nami, skrze Jeho veľké znamenia a moc, či nás to nemá do viesť do zúfalstva. Je to tak. A Jeho ochota uzdravovať nás a zachraňovať nás, či nás cele nemá uvrhnúť do zúfalstva, aby sme sa dostali ku tomu Kameňu, ktorý uzdravuje. Je to tak.

¹²⁸ Hľadte, ak Florence Nightingale . . . Pra-pravnučka tej zosnulej Florence Nightingale, ktorá založila Červený Kríž. Videli ste jej fotografiu v nejakej knihe, vážila okolo tridsať libier. Zožrala ju rakovina. V Londýne, v Anglicku; priviezli ju z Afriky, do Londýna, do Anglicka. A tam v zúfal. . . Brat Bosworth odpísal a povedal jej, riekol, " Nedá sa nám prísť do Afriky."

¹²⁹ Ona odpísala, mala ošetrovateľku aby odpísala a povedala, "Nemôžu so mnou hýbať. Nedá sa mi to."

Ukázali tú fotografiu. Videli ste ju. Museli sme cez ňu preložiť len malý kúsok plátna. Bola to len malá šnúrka okolo nej. Myslím, že možno niekto, to dal do tej knihy, možno že to budú kritizovať, pretože ona bola ... jej telo tam bolo vystavené, že ... a my sme tu cez ňu niečo preložili. Ona mala len kúsok handry, uterák bol cez ňu preložený, cez jej boky. Ale hore, tam nemala nič. A ani ... Ale myslím, že sme tam položili kúsok papiera a prefotili to. Aby sme sa vyhlili ľuďom, ktorí nemajú ten správny postoj vo svojej mysli, aby ma nekritizovali, že som ten obrázok dal do novín.

¹³⁰ A potom, keď doktor povedal, že nemožno s ňou hýbať, a ona sa dozvedela, že ja navštívim Anglicko, ona ich mala za to, aby ju položili na nosidlá a naložili ju do lietadla a priviezli do Londýna, do Anglicka, a vyslali tam stráž do lietadla, prv ako sme zišli do Bakinghamského palácu, poslali tam stráž aby som prišiel a modlil sa za ňu. A ona bola na tom už tak zle, že už nemohla so mnou ani hovoriť. Museli jej vziať ruku a položiť do mojej.

¹³¹ Viete aký je Londýn, niektorí z vás vojakov ste tam boli. Je tam stále hmla. Kľakol som si tam zo strany okna, a ona...

Vyhŕkli jej slzy. Chcela . . . Neviem ako vôbec ešte mala natoľko

vlhkosti, že jej vyšli slzy. Boli to len kosti, povlečené kožou; a jej - jej nohy tu hore pri bedrách, neboli viac ako, podľa mňa, ako okolo dva palce v priemere, alebo tri palce. Žily mala scvrknuté. Ako mohla žiť, to neviem. Videli ste neskoršie jej fotografiu.

¹³² Kľakol som si vedľa posteli. A teraz, ona bola v zúfalstve; či prídem alebo nie, oni ju jednako privezú. A ja som tam prišiel, moje srdce krvácalo vo mne, nad vierou toho úbohého, drobného, zomierajúceho stvorenia, a modlil som sa z celého svojho srdca, ako som len mohol. A ako som sa začal modliť, prišla malá hrdlička, priletela na okno, začala chodiť hore dole, hrkútajúc. Myslím že to bol nejaký maznáčik. Nebol som ešte v Anglicku dlhšie ako nejakú hodinu, len čo sme tam prišli z letiska. A myslím, že to bol nejaký maznáčik. A keď som vstal a povedal, "Amen", odletel preč.

A začal som sa pýtať brata, či počuli toho holuba. A oni rozprávali o tom, a keď som začal hovoriť, "Videli ste, čo ten holub chcel ... " Prišlo To, "TAK HOVORÍ PÁN, nezomrieš, ale budeš žiť."

A ona dnes žije. Prečo? Zúfalstvo. Zúfalstvo priviedlo tú ženu aby zaujala postoj, či žiť alebo zomrieť. Zúfalstvo to dohovoriť, že ona sa tam dostala v tom istom čase keď ja. A znak od Boha, On poslal holubicu, aby mi dal TAK HOVORÍ PÁN. Zúfalstvo!

¹³³ Keď sestra, stará Hattie Waldorpvá z Phoenixu, z Arizony, ona prichádzala po chodníku, v mojom prvom zhromaždení. Tá internistka a jej muž ju priniesli; rakovina srdca. Ona ju postavila, snažiac sa dostať ju do zhromaždenia, ale ona bola na tom tak zle, že ... nemohla ďalej dýchať, krv kvapkala naspäť cez jej srdce, tam kde sa do vnútra jej srdca prežrala rakovina. Nuž, *to bola* rakovina srdca! Je tomu už asi osemnásť, devätnásť rokov, možno dvadsať, bolo to v 1947 roku.

¹³⁴ Ona povedala svojmu mužovi a tej internistky, "Keď by som aj zomrela na tej ceste, vezmite ma tam." Zúfalstvo. Ona stratila vedomie. Nemyslím, že bola mŕtva; ona tvrdí že bola. Nuž, možno že bola. Ona môže počuť túto pásku, rozumiete. Nuž ja - ja - ja . . . Ona tvrdí, že bola mŕtva; Ja neviem. Povedali mi, "V *modlitebnej* rade je nejaká mŕtva žena." A keď tá žena prišla, nebolo v nej známky života. A keď ju tam priniesli, prišlo Slovo Pánovo; a ja som išiel a položil som na ňu ruky, a ona vstala a išla domov, na svojich nohách. Toto bolo asi, povedal by som, bezpečne, pred osemnástimi rokmi, a ona je proste tak zdravá a silná . . . Ona bude v Tucsoni, aby sa so mnou stretla keď tam prídem. Zúfalstvo, "Hoci na tej ceste zomriem, jednako len, dopravte ma tam. On uzdravil iných, On uzdraví *aj* mňa." Tak si to priala.

¹³⁵ Nech sú naše srdcia dnes naplnené láskou, a buďme vrúcni, a v zúfalstve. Za nejaký čas môže byť už príliš pozde.

¹³⁶ Jairus mal raz dcérku, ktorá zomierala. On bol okrajovým veriacim. On veril v Ježiša, ale mal strach vyznať to, preto že by ho vylúčili zo synagógy. Ale raz ráno prišiel doktor, a povedal, "Ona už zomiera." Doľahlo zúfalstvo. On si nemohol dovoliť, pri svojom postavení, aby bol pristihnutý s Ježišom Nazaretským, preto že by stratil svoje postavenie ako kňaz.

Ale hovorím vám, keď prišla naliehavá potreba, vrhlo ho to do zúfalstva. Môžem ho vidieť ako sa ženie pre svoj kazateľský kabát a klobúk a rýchlo sa oblieka. Prichádza tu dole cez ten zástup, pretláčajú sa; Kde sa nejaká žena dotkla Jeho rúcha, a tak ďalej, a oni všetci kričali. Ale on tam prišiel a povedal, "Majstre, moja dcérka zomiera, keby si len prišiel a položil na ňu Svoje ruky, bude žiť." Ó! Zúfalstvo niekedy spôsobuje, že to všetko poviete, spôsobuje, že urobíte takéto niečo. Vrhne vás to do toho, že začnete konať. Jeho dcéra bola zachránená skrze zúfalstvo.

¹³⁷ Budme v zúfalstve, tak ako tá žena s tým krvotokom. Biblia hovorí, že utratila všetky svoje peniaze na doktorov, a jednako jej nemohli pomôcť. V čase prechodov začala krváčať, a ten krvotok nechcel prestať. Možno že predali hospodárstvo, mulice, kone, i všetko čo bolo; a nič jej nemohlo pomôcť. A ich kňazi jej povedali, aby nikdy nešla za niečím takým. Ale jedného rána pozrela dole. Ona bývala hore na brehu, tam kde bolo jej hospodárstvo, a videla mnoho ľudí, ktorí sa tam zhromažďovali okolo nejakého Muža, a povedali si, "Čo to je?"

Povedali, "To je Ježiš Nazaretský." Nastalo zúfalstvo.

Povedala si, "Ja som taká bezvýznamná. Ja - ja ... Ale keby som sa len dotkla lemu Jeho rúcha, budem uzdravená." A prešla popri každom kritikovi i všetkom inom. Ale potom sa dostala na miesto, dotkla sa lemu Jeho rúcha, v zúfalstve.

A keď to On pocítil, otočil sa a povedal, "Kto sa Ma dotkol?" A oni všetci to popierali. Ale On sa pozrel dookola. On mal veľký Boží dar. On bol Boh; a našiel tú prostú ženu, a povedal jej, že jej krvotok prestal. Zúfalstvo ju doviedlo ku tomu aby to urobila.

¹³⁸ Bolo to zúfalstvo, ktoré priviedlo kráľovnú z juhu. Ona počula, že ten Boží dar funguje cez Šalamúna. Zúfalstvo ju tam priviedlo.

¹³⁹ Zúfalstvo! To sú ľudia, tak ako vy, alebo ako ja. Oni sa ničím nelíšili od vás, či odo mňa. Mali päť zmyslov. Jedli, pili, a tak ďalej, tak

ako to mi robíme, žili a mreli. To boli ľudia.

¹⁴⁰ Priviedlo ju to do takého zúfalstva, že až vzala časť svojho kráľovstva. Priviedlo ju to do takého stavu, že ani nerozmýšľala o Izmaelitoch, ktorí by ju mohli orabovať na púšti, deväťdesiat dní putovala na ťave cez Saharu. Zúfalstvo! Ona ide, cez to všetko. A keď tam prišla, nebolo veci ktorá by bola skrytá pred Šalamúnom, ale jej povedal všetko čo chcela vedieť. Zúfalstvo! Ježiš povedal, "Ona povstane v Deň Súdu, s touto generáciou, a odsúdi ju, pretože väčší ako Šalamún je tu." Zúfalstvo!

¹⁴¹ Na záver by som chcel povedať toto. Nie tak dávno, dole v Mexiku, videl som niečo zúfalé. Práve som sa dostal na pódium, tam vo veľkej aréne, a tí ľudia tam boli od deviatej hodiny ráno, a už bolo skoro desať hodín večer. Jeden starý slepý muž, ten večer predtým, úplne slepý, okolo tridsať rokov, obdržal svoj zrak, a v ten deň chodil po mesta a vydával svedectvo. Hromada starých šiat, ležiaca možno na tridsať, štyridsať yardov [1yard = 0.9144 m] takto vysoko, proste starých šatiek. Bolo tam asi štyridsať, päťdesiat tisíc ľudí. A staré klobúky a šatky. . . Komu oni patrili, myslím, že to by oni museli rozhodnúť medzi sebou. A silne pršalo.

¹⁴² A spustili mi cez stenu povraz, a tak som sa dostal na pódium, Ten kazateľ ... Tento muž, ktorý sedí tu, priniesli mu... On i jeho dcéra prišli dole z Michiganu pred niekoľkými minútami, hovoril o bratovi Armentovi. Pamätáme sa tu na neho. On je dnes večer na uliciach Slávy. Brat Arment bol tam, a vyzliekol si svoj plášť, a stál v daždi, a dal ho bratovi Jackovi Mooremu aby si ho obliekol, pretože Jack sa celý triasol. Ten južan skoro zamrzol v tom chladnom daždi tam v Mexiku. A on tam stál.

¹⁴³ A Billy Paul prišiel ku mne, môj syn, a povedal, "Tata, musíš niečo urobiť. Je tam nejaká Mexičanka s mŕtvym deckom, ktoré dnes ráno zomrelo. Nemám dostatok usporiadateľov aby sme ju udržali v rade." Ak položenie rúk na toho slepého muža, mu dalo zrak, položenie rúk na jej mŕtve dieťa, dá jemu život. Ona bola katolíčka. A, ona . . . oni ju nemohli udržať.

A brat Espinoza a oni jej povedali, "Nemáme už viacej modlitebných kariet. Musíš čakať až do druhého večera."

¹⁴⁴ Ona povedala, "Moje dieťa je mŕtve. Ono je od rána mŕtve. Ja sa tam musím dostať." A ona išla, či mala modlitebnú kartu alebo nie. A oni tam rozostavili okolo tristo usporiadateľov. A ona im podliezala popod nohy, a preskakovala ponad nich, a bežala so svojím mŕtvym

deckom, a padala medzi nich. Nič jej to nevadilo; ona sa tam snažila dostať. Ona bola v zúfalstve. Boh prehovoril do jej srdca, že, "Ten Boh, ktorý môže dať zrak, môže dať *tiež* život." Ó! Ona bola v zúfalstve. Niečo v nej horelo.

¹⁴⁵ Ó, nemocní ľudia, ak by ste nechali ten oheň horieť vo vás za niekoľko minút, a pozorovali čo sa deje, taký druh zúfalstva . . . Ten Boh, ktorý mohol uzdraviť tohoto malého chlapca v ten večer, mohol uzdraviť tú pani s rakovinou, tohoto muža, a toto, Miss Florence Nightingale, ó, desať tisíce! On, ktorý . . . Neodškriepiteľný dôkaz! Kriesi mŕtvych, a uzdravuje nemocných, i všetko ďalšie. Ak je On Boh, môže to robiť; On je Boh včera, On je Boh dnes. Dostaňte sa do zúfalstva, potom uvidíte že sa niečo stalo.

¹⁴⁶ Potom, v tom zúfalstve, ona sa neprestajne predierala dopredu. Povedal som bratovi Jackovi Moorovi, riekol som, "Ona ma nepozná. Nikdy ma nevidela. Ona nevie kto to je tu na pódiu. Tá drobná katolíčka, nuž, nevedela ani slovo po anglicky, tak potom ako bude vedieť kto to je?" Povedal som *mu*, "Choď tam a pomodli sa za to dieťa, a to ju uspokojí a pôjde ďalej." Povedal, "A nespôsobí to ... " Bol tam ustavičný rev. Ona tam skákala a všetci kričali. Skákala ponad ich plecia a padala rovno medzi nich. Dostala sa dopredu o niekoľko stôp, a potom sa ju oni snažili zatlačiť späť; a tu sa ona pretískala rovno pomedzi ich nohy, držiac to dieťa, prestrkujúc usporiadateľov, a *robila* všetko možné. Nehľadela na nič, prebýjala sa dopredu. Ona sa tam musela dostať! Nehľadela na to čo to je, prebýjala sa tam. Ten kazateľ ...

¹⁴⁷ Či je to nie podobný príbeh ako s tou ženou Sunamitkou? Iba že to bolo o tritisíc päťsto rokov skôr. Toto bolo asi pred tromi rokmi, alebo štyrmi. Vidíte?

Dnes večer sa môže stať to isté. Keď povstane to isté zúfalstvo, *ono* uvrhne lásku a vieru do prednej línie, aby sa to dožadovalo toho čo chcete, pretože to je zasľúbenie Božie, že to môžete mať. Je to presne tak.

¹⁴⁸ Obrátil som sa, ja, kazateľ, evanjelista, na tom mieste; Obrátil som sa. Bolo mi ľúto tej ženy, ale to nebolo žiadne zúfalstvo. Vidíte? Obrátil som sa a myslel som si, "Dobre, veď brat Jack sa pomodlí za ňu, a tým to bude vybavené." Obrátil som sa. Povedal som: "Ako som teraz hovoril, viera ..."

A pozrel som sa tam, a tam bolo videnie. Videl som nejaké malé dieťa ako tam sedelo, malú počernú tvár, mexické dieťa bez zubov.

Smialo sa na mňa, ako tam sedelo. Povedal som, "Počkaj chvíľku. Počkaj chvíľku." Jej zúfalstvo priviedlo Ducha Svätého aby zmenil moju tému, zmenil moje oči a ukázal mi jej dieťa ako tam sedí. To zoslalo naspäť Ducha. Povedal som, "Počkaj chvíľku. Počkaj chvíľku. Prineste mi to dieťa."

Ona tam prišla s malou, mokrou, presiaknutou, modro bielou dekou, malý, v mŕtvej forme, asi tak dlhý. Ona padla *na zem*, s krucifixom v ruke, či s ružencom, aby odriekla tie, "zdravas Mária." Povedal som jej, "Vezmi si to, to nie je potrebné."

A ona prišla bližšie tam kde som stál, a vykrikovala a volala, "Padre," čo znamená "Otče."

Povedal som *jej*, "Nehovor tak. Nehovor tak. Veríš?" A on jej to povedal po španielsky, či verí.

"Áno," ona verila. Opýtal sa jej ako verí. Povedala, "Keď Boh mohol dať zrak tomu starému mužovi, On môže dať môjmu decku život." Amen. Zúfalstvo ju doviedlo do toho. Ja som v tom nemal žiadny diel; videl som len to videnie.

Povedal som, "Pane Ježišu, videl som videnie malého decka, to môže byť toto."

Približne v tom čase ono koplo nohou, a ozvalo sa, "Uha! Uha! Uha!"

Povedal som, "Chodte s ňou ku doktorovi. Vezmite si od doktora písomné potvrdenie, "To dieťa zomrelo." A doktor napísal potvrdenie, "To dieťa prestalo dýchať, a srdce sa mu zastavilo dnes ráno, v mojej ordinácii o deviatej hodine, zomrelo na dvojitý zápal pľúc." Ó, to dieťa je živé v Mexiku, dnes večer, pokiaľ viem. Prečo? Zúfalstvo, ktoré povstalo v srdci tej prostej matky, ktorá volala za svoje dieťa, to že videla ako Boh uzdravil oči slepého muža, a vedela, že On môže vzkriesiť jej mŕtve dieťa.

¹⁴⁹ Zúfalstvo! "Keď Ma budete hľadať z celého svojho srdca, potom vás vypočujem." Vidíte?

¹⁵⁰ Kráľovstvo! "Zákon a proroci boli až do Jána. Od vtedy sa zvestuje Nebeské Kráľovstvo, a človek sa tlačí do Neho." Nestojte len dookola a nevravte, "Zodvihni ma za golier, Pane, potisni ma do vnútra." Vy sa tlačte do Neho. Vy sa dostaňte do zúfalstva, medzi životom a smrťou.

¹⁵¹ Prajem si aby som mal čas na iný príbeh, o ktorom som práve

teraz premýšľal, o jednej žene, dievčati, ktoré sa dalo na zlú cestu, a ako ona obrátila nové stránky a všetko, až som povedal, "Sestra . . . "

Ona vstala a povedala, "Verím, že budem v poriadku."

Povedal som, "Nie, nie! Zostaň tam."

A potom, to prvé čo viete, ona sa trochu začala modliť, až to bolo zrazu čoraz hlasnejšie. Po nejakej chvíli sa dostala do zúfalstva, povedala, "Ó, Bože, zachráň ma!"

¹⁵² Alkoholový synonym to nemôže uzdraviť. Ani nič iné to nedokáže. Ale tie veľké čierne oči sa pozreli na mňa, a slzy sa jej začali kotúľať po lícach; povedala, "Niečo sa stalo." Ó, áno! Tak veru! Niečo sa stalo. Ona sa dostala do zúfalstva.

¹⁵³ Budme z toho zúfalí; medzi životom a smrťou.

¹⁵⁴ Ak sa nemôžete dostať do zúfalstva, neprichádzajte sem. Ak ste v zúfalstve, podte sem a dávajte pozor, dostanete to, len čo sem prídete.

¹⁵⁵ Modlime sa. V zúfalstve dávajme pozor na Kráľovstvo Božie, Ono príde na teba.

¹⁵⁶ Náš Nebeský Otče, prosím Ťa v mene Ježiša, buď nám milostivý, Pane. A začni v nás zúfalstvo. Ó Pane Bože, maj s nami zľutovanie, prosím, a nech títo ľudia sa zháňajú dnes večer po Tebe so zúfalstvom v srdciach. My vieme, že si tu, Pane. Ty si ten istý včera, dnes i naveky.

¹⁵⁷ A teraz mnoho týchto ľudí, ktorí majú ten Znak, že Ty si prešiel zo smrti do Života, oni zostali premenení zo starého svetského života na nový. Oni . . . Tá Krv zostala použitá; a, Bože, daj im znamenie Znak. Nech oni môžu vziať ten Znak do svojich rúk, tí ktorí sú chorí, a povedať, "Som vykúpeným produktom Božím. Som v Kristovi, a v Ňom nie je žiadna nemoc. Som v Kristovi, a v Ňom nie je žiadny hriech. Som v Kristovi, a v Ňom nie je žiadnej nevery. Zriekam sa všetkého čo mi diabol povedal. Beriem svoj Znak, ten môj . . . On bol ranený pre moje prestúpenia; On bol zdrtený pre moje nepravosti; kázeň môjho pokoja bola vložená ne Neho; a Jeho sinavicou som bol uzdravený. A teraz držím ten Znak, že Boh ma prijal, a ja som Jeho a On je môj. Idem s odhodlanou vierou, že od dnešného večera, verím Bohu, a budem uzdravený keď sa tam dostanem a vyplním požiadavky." Pretože, posledné Slová, ktoré zazneli z Jeho úst, boli tieto, "Ak na chorých položia ruky, budú uzdravení." Udeľ toho, Pane. Nech nastane zúfalstvo, prosím o to v mene Ježiša. Amen.

Môžem, budem, a už verím; Môžem, budem a už verím;
Môžem, budem, a už verím že Ježiš ma teraz uzdravuje

Ó, môžem, budem, a už verím; Môžem, budem a už verím;

Myslite len, "Som odhodlaný!"

Môžem, budem a už verím, že Ježiš ma teraz uzdravuje.

¹⁵⁸ Veríte tomu. [Zhromaždenie hovorí, "Amen."] "Som odhodlaný! Som odhodlaný, skrze milosť Božiu, že nikdy neprestanem, až kým to Niečo nepríde na mňa. A idem tam aby na mňa položili ruky.

Boh nás nikdy nesklamal. A ja verím, že ten veľký Lekár je teraz nablízku. Verím tomu Bohu, ktorý napísal to Slovo, verím tomu Bohu, ktorý vykonal tú obeť, verím tomu Znak Božiemu, ktorý nás dnes očisťuje od hriechu, ten Znak, Jeho vlastný Život, je tu s nami. "Ja budem s vami, až do konca sveta. Ešte chvíľu a svet Ma viacej neuvidí, ale vy Ma uvidíte, pretože budem s vami, dokonca vo vás, až do konca sveta." Veríte tomu? [Zhromaždenie, "Amen."] Spolieham sa na Neho. Verím, že On to urobí. Veríte? ["Amen."]

¹⁵⁹ A teraz, len čo to rozpočítam, vidím prichádzať videnia, amen, veľké Pánove videnia, ktoré hovoria veľké veci. Amen! Keď to začnem, budeme tu celú noc. Budeme tomu veriť? Veríte? Amen! Verím tomu z celého svojho srdca.

¹⁶⁰ Tá drobná pani, ktorá tam sedí neďaleko brata Palmera, ona je pre mňa neznáma. Ona je z Georgii, a trpí na ženské problémy. Ak bude veriť, že ju Boh uzdraví, On to urobí. Nikdy v živote som tú ženu nevidel, ale to je to čo ju trápi.

¹⁶¹ Tá žena, neviem či niekedy pred tým už počula to Posolstvo, alebo nie, ale zatiaľ čo som tu stál a kázal, videl som ju. Ver len tomu a budeš vidieť či je to pravda. Amen. Ak len budeš veriť! To je ono.

¹⁶² Tá pani, ktorá sedí rovno tam vzadu, s nemocným chrbtom, veľmi trpí, nazýva sa pani Wisdomová. Ak budeš veriť z celého svojho srdca, Ježiš Kristus ťa uzdraví. Nikdy v živote som nevidel tú ženu, ale ona tam sedí, trpí. Má oblečené žlté šaty. Je to pravda? V poriadku. Sme si jeden druhému cudzí? Áno. Tak veru. Choď domov a buď zdravá. Ježiš Kristus ťa uzdravuje. Amen.

¹⁶³ Ďalšia žena, ktorá sa práve toho chytla, má problémy s chrbtom, sedí tamto. Má nemocný chrbát. Má chlapca, a jeho bolieva hlava. Oh. Je to tak. Pani Parkerová, tak sa nazývaš. Veríš z celého svojho srdca, a Ježiš Kristus vás oboch uzdraví. Amen! Sme si

navzájom cudzí. Je to úplná pravda. Amen! Ver z celého svojho srdca.

¹⁶⁴ Tam vzadu sedí starší muž z Michiganu. Jeho potiaže sú je v jeho ušiach. Oh, on si myslí, že *počuje nejaké* hlasy, má duchovné problémy. Je to pravda? Ty veríš že - že . . . Nevieš či je to Boh, alebo čo to ku tebe hovorí. Počuješ *nejaké* zvuky vo svojich ušiach. Ja som pre teba úplne neznámy. Ak je to pravda, zodvihni ruky, a toto je to čo sa deje. Už ťa to nikdy viac nebude trápiť, Ježiš Kristus ťa uzdravuje.

Veríte v toho veľkého Lekára? [Zhromaždenie jasá a volá, "Amen."]

¹⁶⁵ Povedal by som *niečo* pre teba, ale, *ty s iz* Nórska, a nerozumieš; Nórsky jazyk. Oh - oh. No dobre, povedz mu, sestra, aby išiel domov a veril, ak vieš ako to povedať. Povedz mu, že nemoc jeho hlavy ho opustí. Nuž, vy viete, ja ho nepoznám. On sem prišiel z Nórska, aby *som* sa za neho pomodlil. Vráť sa zdravý. Amen.

¹⁶⁶ Oh! "Ježiš Kristus ten istý včera, dnes i naveky!" Čo to je? To je Ohnivý Stĺp. To je Duch Svätý. To je ten Znak, že Ježiš Kristus žije. A keď ľudia, dávno tomu, Ho videli činiť tieto veci, On poznával ich myšlienky, pretože On je Slovo. "A to Slovo je ostrejšie než dvojsečný meč, a rozpoznáva myšlienky a zámery ich sŕdc." Amen.

¹⁶⁷ Videl som zrkadliť sa vodu, a prichádzať tohoto mládenca. On počul o *tom*, čítal tam nejakú knihu, a písal, v Nórsku. Porozumel *tomu*; niekto mu o *tom* povedal. On má ťažkosti, ale, ak bude veriť z celého svojho srdca, Pán Ježiš ho uzdraví. Prišiel sem z ďaleka, a to biedne dieťa, pri tom, snažiac sa pretlačiť dovnútra. A my položíme na neho ruky, za chvíľu.

¹⁶⁸ Veríte? [Zhromaždenie, "Amen."] Amen! Ó, to je nádherné! Ó! "Ten veľký lekár je teraz na blízku!" Sestra, kde je sestra Ungren, a tá druhá sestra pri piane? Chceme aby ste sem prišli čím skôr, ak sa vám dá, a zahrali nám, "Ten veľký Lekár je teraz na blízku, súcituálny Ježiš."

¹⁶⁹ Chceme aby tí ľudia, ktorí sú tu v tejto uličke, ktorí chcú aby sa za nich modlilo, prešli láskavo tu na túto stranu, a *obsadili* len jednu uličku na nejaký čas. Brat Neville, zaisti to prosím ťa. Kde je brat Capps alebo niekto z tých, ktorí vedú piesne? Čo tak brat Ungren, alebo brat Capps, alebo niekto, podťe sem, budete spievať, viesť túto pieseň pre nás, prosím. Je brat . . . Kde je niekto z tých bratov tu? No dobre. V poriadku, to bude dobre. V poriadku. Nech sa každý modlí!

¹⁷⁰ Pamätajte, zúfalstvo! Vidíte čo bude urobiť zúfalstvo? Zúfalstvo vás privedie až spoza mora. Zúfalstvo vás privedie z iného štátu.

Zúfalstvo vás tam dovedie, keby to bolo kdekoľvek. Vzácni starý otec a dcéra, so zúfalstvom, snažili sa dostať do vnútra, robili všetko možné, a jednako tam usadli; pred nejakou chvíľou Duch Svätý predniesol tú vec tu v zhromaždení, tesne pred tým ako som sem prišiel. Ó!

Sladké piesne stále znejú, Ježiš, požehnaný Ježiš. Ten veľký Lekár je teraz blízko, Súcituplný . . .

Pane Ježišu, udeľ *toho*, vypočuj modlitbu Tvojho služobníka, Pane. Prosím aby si vybavil potrebu každého jedného z týchto, za ktorých sa budeme modliť, v mene Ježiša.

. . . hlas Ježiša.

Sladké melódie v piesni serafínov, Sladké meno v ústach smrteľníka, Ó, sladké melódie stále znejú.

Nech tí, ktorí sú teraz v zúfalstve, ktorí viete, že skutočne budete uzdravení ... Predstavte si len, pokiaľ viem, sto percent, z minulej nedele večer, zostali tento týždeň uzdravení.

Súcituplný . . .

¹⁷¹ Hľadte, On prichádza. Vidíte, On vás už uzdravil. On prináša Svoje Slovo, On Ho potvrdzuje, On ukazuje Svoju prítomnosť. Nikto nemôže robiť tieto veci okrem Boha. Vy to viete. To je znak Mesiáša. A vy viete, že ja nie som Mesiáš, tak to je On. A teraz On vám tu všetko dokázal.

A teraz vás to má uvrhnúť do zúfalstva. To má zelektrizovať toto miesto a dotknúť . . . Nie, práve ako zápalka do suda s pušným prachom. Tak veru! A to má vybuchnúť do viery, a láska a zúfalstvo dovedie ľudí rovno do Kráľovstva Božieho, aby verili z celého svojho srdca. Veríte teraz, každý jeden? [Zhromaždenie hovorí, "Amen."] V poriadku. A teraz, Billy, všetci . . .

¹⁷² Tony, pozri sa sem na mňa za chvíľu. Už som ťa dávno nevidel, ale ty si chorý. Trpíš na niečo také ako úplavica. Je to tak. Ustane to. Opustí ťa to. Videl som ako tá vec ide za ním, ako tam prechádzal. Nie je taká vec, ktorá by práve teraz mohla byť skrytá pred Bohom. Vôbec som ne- . . . Nevidel som Tonyho už pár mesiacov, tak sa mi vidí, ale videl som že to má. On to *predtým* nemal; a nema to *už ani* teraz.

¹⁷³ Skloňme naše hlavy. Nech nie je otvorené ani jedno oko. Nech ani jedno oko sa nedíva. Modlime sa, každý jeden. A Billy Paul alebo brat Neville, jeden, vyzve ďalšiu radu, keď príde na ňu rad. A teraz sa

všetci modlite. Budeme sa teraz snažiť . . . Tá stredná ulička vám bude po ľavej strane, keď budete zavolaní, a tak on bude - prichádzajte tu tou uličkou po ľavej strane, keď budete volaní. Brat Neville vás bude volať.

A teraz, zaujímavé či je tu nejaký brat, ktorý by sa tu rád so mnou postavil, aby kládol ruky na týchto ľudí, keď budú prichádzať? Ktokoľvek z vás slúžiacich bratov, pravdaže ste pozvaní, aby ste sem prišli a postavili sa tu so mnou, ak to chcete robiť. Nie je to izolované. Vy máte také isté právo modliť sa za chorých ako ja.

Viem, že Duch Svätý je tu. Ktokoľvek by tomu neveril, niečo s ním nie je v poriadku.

¹⁷⁴ No dobre, verme teraz z celého svojho srdca, že Boh nám dá to o čo prosíme. Verte teraz. Nepochybujte.

A modlite sa všetci, jeden za druhého. Čo hovorí Biblia? "Vyznávajte svoje hriechy jeden druhému; modlite sa jeden za . . ."

¹⁷⁵ A vy, ktorí prichádzate do modlitebnej rady, akonáhle sa vás dotknú tieto ruky, odchádzajte z tadiaľto a radujte sa len a chváľte Boha, že ste uzdravení.

No dobre, *zotrývajte* teraz všetci v modlitbe, zatiaľ čo brat Capss bude viesť piesne.

Pane Ježišu, pomôž nám teraz. Prosím, skrze meno Ježiša Krista, aby sa Duch Svätý dotkol každej osoby, a nech oni môžu byť uzdravení, pritom čo nasledujeme Tvoje prikázania, vzkladať ruky na chorých. Ty si povedal, "Oni budú uzdravení." Veríme tomu, Otče, v mene Ježiša. Amen.

V poriadku, každý nech teraz *zotrýva* v modlitbe, pri tom čo sa budeme modliť. Prvý, je to malý nemocný chlapec na invalidnom kresle.

Kladieme ruky na tohoto chlapca v mene Ježiša Krista, aby mohol byť uzdravený. Tak veru.

V mene Ježiša Krista ... [Brat Branham a tí kazatelia kladú ruky na ľudí, ktorí stoja v rade. Modlitby nepočuť. Zhromaždenie sa modlí a stále spievajú *Ten veľký Lekár*.]

Tá sladká pieseň stále znie, Ježiš požehnaný Ježiš.

¹⁷⁶ Koľkí z vás veria, že Boh *to vypočul*, ste si o tom istí vo svojich srdciach, vaša istota je zapečatená, že Boh odpovedal na vaše potreby, pretože ste ostríhali Jeho Slovo? Je to hotové. Je s tým koniec. Je to - je to hotové. Verte Mu z celého svojho srdca, že to je dokonané dielo.

¹⁷⁷ Nuž dávajte pozor tento týždeň, a keď sem znovu prídete, budete vidieť čo sa stalo.

¹⁷⁸ Predpokladám, že keď sem nabudúce prídem, keď dá Pán, budem držať modlitebnú radu v jednej z týchto miestností, v tej malej izbe tam, do ktorej ich vezmem. Vidíte? Verím, že teraz sa to rozvíja, vidíte, tá hodina . . .

¹⁷⁹ Chcem niekde prísť, kde by som mohol vziať ľudí raz za čas, individuálne sa s nimi porozprávať, až kým by som to preskúmal a našiel, a takto by sme potom išli ďalej, bol by som až dovtedy s nimi.

¹⁸⁰ Nech vás Boh všetkých žehná. Sme tak radi že ste tu boli. Máte . . . Ste teraz vytrvalí? Ste v zúfalstve, vo svojom zúfalstve, v ktorom ste boli kvôli svojmu uzdraveniu? Ustalo to teraz všetko, v láske a vo viere a v istote, že Boh učiní to čo zaslúbil? [Zhromaždenie hovorí, "Amen."] Boh to urobí.

Od tých malých detí, sú tu dve alebo tri dnes večer, v invalidných kreslách. Veríme za nich, oni sú deti, že budú tiež uzdravené. Oni budú v poriadku. Či tomu neveríte? [Zhromaždenie hovorí, "Amen."] Amen! "Oni sa uzdravia." Musia to urobiť. Boh to povedal. A my sme v zúfalstve, a budeme teraz tomu veriť, že sa to stane.

¹⁸¹ A teraz, v našom zhromaždení máme hneď jednu vec za druhou. Teraz prepustíme z nášho zhromaždenia tých, ktorí musia odísť. A pokiaľ dobre vidím, je asi za osem minút desať. A, ak musíte ísť, sme radi, že ste tu boli, a budeme radi keď znovu medzi nás prídete. Vy ostatní, keď ste vstali, sadnite si znovu; a tí, ktorí odchádzajú, nech odchádzajú tak potichu ako sa len dá. A hneď potom *ako vyjdú* budeme mať večeru Pánovu. Ak môžete tu zostať, ste pozvaní. Ak nemôžete, Nech vás Boh žehná. Modlite sa za mňa. Ja sa budem modliť za vás. A, pamätajte, majte vystavený ten Znak, a zúfalo sa tlačte do Kráľovstva Božieho. Amen!

A teraz budeme spievať našu pieseň na rozlúčku, ak môžeme, *Ber so sebou meno Ježiš*, pri tom ako stojíme.

. . . so sebou meno Ježiš, Diet'a bolestí a žiaľu; Dá ti radosť a pokoj; ... kdekoli'vek ideš

Predrahé meno, predrahé meno! Ó aké sladké, Ó aké sladké! Nádej zeme a radosť Nebies; Predrahé meno, Ó aké sladké! Nádej zeme a radosť Nebies.

Potraste si navzájom ruky, a povedzte, "Nech ťa Pán žehná,

môj putujúci brat, sestra." Hlboko, úprimne, s úctou . . . A kresťanskí priatelia v družnom spojení, potraсте si jeden s druhým ruky, brat a sestra. Nech vás Boh všetkých spolu žehná. Je to nádherné!

Milujem Ho, milujem Ho Pretože On prv miloval mňa A vykúpil moje spasenie na Golgote.

Až kým sa nestretieme! Až kým sa nestretieme! Až kým sa nestretieme pri nohách Ježiša; Až kým sa nestretieme! Ó, až kým sa nestretieme! Boh nech je s vami až kým sa znovu nestretieme.

Až kým sa nestretieme! Až kým sa nestretieme! Až kým sa nestretieme pri nohách Ježiša; Až kým sa nestretieme! Ó, až kým sa nestretieme! Boh nech je s vami až kým sa znovu nestretieme.

[Brat Branham začína hmm-kať *Boh nech je s vami*]

¹⁸² Táto príjemnosť a obecenstvo toho veľkého Znakú Božieho, Duchu Svätého, nech To zostáva bohate s vami všetkými, až kým sa znovu nestretieme. Nech Božia milosť ide s vami, ničí pred vami cesty smrti; robí čisté vaše chodníky, že stále pred sebou môžete vidieť Ježiša, a nepohnete sa.

¹⁸³ A teraz, Nebeský Otče, porúčame toto zhromaždenie, a to raňajšie zhromaždenie, tie zhromaždenia a to čo bolo vykonané, a všetku slávu Tebe. Oddávame Ti vďaku a chválu za spasenie ľudí, za ich uzdravenie, a za to, že nám preukazuješ Svoju veľkú milosť, ktorú všetci *môžeme* vidieť. Že si nás spasil. Ó ako Ti za to ďakujeme. Buď teraz s nami až kým sa znovu nestretieme. Stretni sa s nami pri večeri Pánovej. Pane, ochraňuj tých, ktorí sú na ceste domov. Veď ich cez tieto bezohľadné prázdniny, aby sa im nepritrafilo žiadne nebezpečenstvo ani škoda. Prosíme to v mene Ježiša Krista. Amen.

V poriadku, *Ber so sebou meno Ježiš*, ešte raz teraz.

Ber ... meno Ježiš ... (Odchádzate teraz v tom mene) ... so sebou, Ako štít pred každou pascou; Keď sa okolo teba pokušenia ...

Čo vtedy robíš?

Zašepkaj len to sväté meno v modlitbe. Predrahé meno, predrahé meno! Ó aké sladké, Ó aké sladké! Nádej zeme a radosť Neba; Predrahé meno, Predrahé meno! Ó aké sladké, aké sladké! Nádej zeme a radosť Neba.

Skláňajúc sa pred menom Ježiš, Upadajúc na tvár ku Jeho nohám, Kráľa kráľov v Nebesiach budeme korunovať, Keď sa zakončí naša púť.

Predrahé meno, Ó aké sladké! Nádej zeme a radosť Neba; Predrahé meno, Ó aké sladké, aké sladké! Nádej zeme a radosť Neba.

¹⁸⁴ A teraz prv ako si sadnete, zatiaľ čo sa teraz toto zhromaždenie utiňuje ku večery Pánovej . . .

Ak sa nemýlim, toto je brat Blair, ten kazateľ ktorého som pred nedávnom stretol tam v Arkansase? Myslím že je to on. Nebol som si istý. Bol si tu kvôli posväteniu decka, maličkého, dnes ráno. Myslel som. Nestretol som ťa pred nedávnom tu v Hot Springs, v Arkansase, s . . . Bol si . . . Niečo sa malo skoro stať, a Duch Svätý to zavolať von. Bola to pravda? Dobré. Ja len . . . Pomyslel som si potom, zdalo sa mi, "Toto je ten brat." Som tak rád, že si tu, brat Blair.

185 A teraz požiadam brat Blaira, či by sa nepomodlil k Bohu, aby nás teraz očistil pre večeru Pánovu, ktorá teraz má byť. Pomodlíš sa, brat Blair? [Brat Blair sa modlí] Áno. Áno, Pane. Udeľ nám toho, Pane. Áno, Pane. Áno, Pane. Áno. Áno. Amen.

Môžete si teraz sadnúť, každý jeden.

¹⁸⁶ A teraz na orgánoch, sestra, my stále hrávame, "*Je žriedlo naplnené krvou.*" A vy môžete začať vaše . . . vezmi ich tam, všetko čo je potrebné. Dobré, čítame teraz, keď sa len . . . keď sa len trochu utíšime.

Čo to, sestra? [Nejaká sestra hovorí, "Môžem dostať svoju vreckovku?"] Áno, sestra, len si ju tu *medzi nimi* pohľadaj, kým ju nenajdeš, to potom bude v poriadku, čokoľvek to tam je. To je ona? No dobre, sestra.

¹⁸⁷ V poriadku, a teraz brat Neville bude čítať poriadok večery Pánovej.

A potom budú prichádzať tí pomocníci - ak je tu niekto cudzí - ku každému sedadlu, a prinášať večeru Pánovu postupne uličku za uličkou, ako prichádzame, a rad za radom.

¹⁸⁸ A teraz sa môžete pohrúžiť do myšlienok. Pamätajte, Izrael to jedol v zúfalstve a predstavte si na tej ceste medzi nimi nebolo ani jedného slabého, až do konca, za štyridsať rokov. To je tiež Božské uzdravenie.

Nech ťa Pán žehná, brat Neville. [Brat Neville číta nasledujúcu stať Písma, Prvá Korint'anom 11: 23 - 32.]

Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj vydal, že Pán Ježiš v noci, v ktorej bol zradený, vzal chlieb

a poďakujúc lámal a povedal: Vezmite, jedzte, toto je moje telo, ktoré sa za vás láme. To čiňte na moju pamiatku.

Tak tiež i kalich, keď bolo po večeri, hovoriac: Tento kalich je tá nová zmluva v mojej krvi; to čiňte, koľkokoľvek ráz by ste pili, na moju pamiatku.

Lebo koľkokoľvek ráz by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde.

Takže ktokoľvek je tento chlieb alebo pije kalich Pánov nehodne, bude vinným tela a krvi Pánovej.

Ale nech skúša sám seba človek a nech tak je z tohoto chleba a pije z tohoto kalicha.

Lebo ten, kto nehodne je a pije, je a pije si súd nerozsudzujúc tela Pánovho.

Preto je medzi vami mnoho slabých a chorých a mnohí spia.

Lebo keby sme sami seba rozsudzovali, neboli by sme súdení.

Ale súdení súc od Pána káznení sme, aby sme neboli odsúdení so svetom.

[Brat Neville hovorí, "Nech Pán požehná toto prečítané Slovo." Brat Branham potom berie tácku s rozlámaným chlebom.]

¹⁸⁹ Držím kôšer chlieb, zmačkaný a zlámaný, ktorý reprezentuje telo Ježiša Krista; - cez túto roztrhnutú oponu máme prístup do Svätyně svätých.

¹⁹⁰ Nás Nebeský Otče, tento chlieb bol pripravený, aby reprezentoval to zlámané a dotrhané telo. Nech každý z nás, ako to obdržíme, nech by to bolo akoby sme doslovne vykonali tento skutok. A nech môžeme mať odpustenie našich hriechov, a prístup do Svätyni svätých, a žiť v Tvojej prítomnosti vo svojom ďalšom živote; po všetky dni ktoré budem žiť tu na zemi, a byť s Tebou naveky vo Večnosti. Udeľ nám toho, Otče. Požehnaj tento chlieb za týmto účelom. V mene Ježiša. Amen.

¹⁹¹ [Brat Branham berie tácku s malými pohármi naplnenými vínom.] Biblia hovorí, "Potom ako On vzal a zlámal ten chlieb, ako obyčajne, vzal kalich; a keď bolo po večeri, povedal, 'Toto je kalich Novej Zmluvy v Mojej Krví, ktorá sa za vás vylieva.'" Ako sa modlíme, nech by Pán na tomto potvrdil Svoje požehnania.

¹⁹² Pane Ježišu, držím tu krv tohoto vína, tú šťavu z hrozna. A,

Otče, to má reprezentovať tú predrahou Krv, ktorá nás očisťuje, že z tade prichádza ten Znak. Ďakujem Ti za To, a za tento symbol, Otče. Ty si povedal, "Ten kto Toto je a pije, má večný Život, a Ja ho vzkriesim v posledný deň." Ďakujeme Ti za toto zaslúbenie. A, Otče, prosíme aby si očistil naše srdcia, spolu, aby sme boli hodní skrze . . . našu vieru; vediac to, že sami v sebe nie sme hodní, ale naša viera nesklame, že prijímame dokonale Krv Ježiša Krista. Udeľ *nám* to, Otče.

¹⁹³ A posväť toto víno za týmto daným účelom. Nech by ten ktokoľvek bude piť dnes večer toto víno, a prijímať tento chlieb, mal silu na cestu, ktorá leží pred nami. Udeľ *nám* toho, Pane. Nech by oni boli zdraví a silní, a naplnení Tvojím Duchom, až kým nepríde Ježiš. Amen.

Otázky a odpovede - Časť z kázne

Kázané 23. augusta 1964 v Jeffersonville

³⁰⁶ **Bude po vytrhnutí Nevesty spasená nejaká hlúpa panna alebo budú všetky stratené?**

Nie! Vidíte, keď Nevesta bude vzatá zo zeme, pre cirkev z pohanov bude všetko skončené. Duch Boží opúšťa zem: "Kto je špinavý zostáva špinavý; ten kto je spravodlivý zostáva spravodlivý; ten kto je svätý zostáva svätý." Inými slovami, svätyňa, kde stál ten Prostredník aby vykonával dielo prímluvy, sa naplnila dymom. Kristus opúšťa svätyňu; Skončil sa čas Jeho prímluvy. Prichádza vytrhnutie; On odchádza zo svätyne a ide a berie Knihu Vykúpenia a nárokuje si všetko čo vykúpil. Práca prostredníka už viacej neexistuje. Koľkí z vás tomu rozumejú? Hovoril som o tom v jednej z pečatí, alebo v jednom ... Áno v Pečatiach, myslím že to bolo tam, že Kristus prichádza a dožaduje sa diela Svojej prímluvy.

No, v krátkosti. "Bude spasená hlúpa panna." Nie! Čokoľvek sa s ňou deje - deje sa s ňou teraz. Po tom čase je ona v stave ... Nuž, ona bude musieť ísť cez obdobie súženia. A to z toho dôvodu, že odmietla Vykúpenie v Jeho plnosti. Ona je veriaca, hlási sa ako veriaca, ale ona bude musieť ísť cez obdobie súženia. Biblia hovorí, "A na ostatných z nich, drak vypustil zo svojich úst vodu a išiel, aby bojoval . . ." Čo je to za čas. To . . .

Nikdy v histórii nebol ešte taký čas, kde by tie jednotlivé cirkvi boli také hladné, nájsť krst Duchom Svätým. Hovorím pre Kresťanských Obchodníkov [názov určitej letničnej cirkvi]. Stále, sú to Prezbiteriáni, a Luteráni, Katolíci, a všetci, Baptisti, po stovkách, Cirkev Kristova, Nazaréni, Pútnici Svätosti, Adventisti siedmeho dňa, každá jedna z nich sa zhlučuje v snahe nájsť . . . Vidíte?

Nuž, to je zarážajúca vec. Prosím vás neberte to ako doktrínu, ale rozumiete čo hovorí Písmo, čo sa bude diať, keď sa toto stane? Čas sa zakončil. Pozrite sa, tam bolo sedem panien - či vlastne desať panien, ktoré vyšli naproti Ženíchovi, a polovica z nich mala olej vo svojich lampách, a polovica z nich nemala. To je časť Tela, ktorá je mŕtva a časť ktorá je živá. Tých päť múdrych, keď sa rozľahol ten krik, "Ajhľa Ženích . . ." oni všetky ozdobili - vstali a ozdobili svoje lampy, aby išli na svadobnú večeru. Ale keď hlúpe panny povedali, "Dajte nám z vášho oleja," oni povedali, "Nie tak, my ho máme akurát dost' pre seba. Choďte si kúpiť." A zatiaľ čo oni išli kupovať, Ženích prišiel.

Keď sa rozniesol ten krik, to vyhlásenie, "Ženích prichádza," každý chcel byť hotový, čím skôr. Či je to nie ten čas, keď je nápis na stene.

"Ó, my chceme krst Duchom Svätým." "My chceme toto, to, či tamto!" Ale zatiaľ čo si To išli kúpiť, Ženích prišiel. Tá múdra vošla dovnútra, a oni zostali vonku, kde bude plač, nárek a škrípanie zubov.

Mám tu práve zaujímavé otázky, ktoré s tým súvisia: "Kto bol ten človek v tom rúchu, ktorý tam vošiel a nemal svadobného rúcha?" A všetky tieto otázky, ktoré s tým súvisia.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí